

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 7ον

Δεκέμβριος 1951 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33-897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: Κα ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. 'Ιερὰ 'Οδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.500 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12.000, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικὸν νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ ἀπὸ ὁσὼπως «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὸ Ε. Φωτιάδη	1	Mother of God, by E. Photiades	1
Ὁ Ρήτωρ Δημοσθένης, ὑπὸ Γ. Κουρμούλη	2	Demosthenes, by G. Courmoulis	2
Δ. Σολωμός, ὑπὸ Μελέη Νικολαΐδη	3	D. Solomos, by M. Nicolaides	3
Ἐχινόκοκκος, ὑπὸ Μ. Μακκά	4	Echinococcus, by M. Maccas	4
α) Ἡ φίλις, ὑπὸ Α. Α. β) Καλὴν ἑσπέραν, ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.	5	a) Friends' ip. by A. A. b) Good evening, by AN. VO	5
α) Ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. β) Ἡ φάτις ποίημα, ὑπὸ Π. Πέτρη	6	a) Where the Saviour is born. b) The Manager, poem, by P. Petri	6
Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ὑπὸ Κ. Jepp	7	Against a background of white, by K. Zepp	7
α) Χριστὸς γεννᾶται, ὑπὸ Α. Μεταξά. β) Βιταμίνη Β. γ) Ὁ θάνατος τοῦ Γερο-ἐλάτου, ὑπὸ Π. Γρίσπου	8	a) Christ is born, by A. Metaxas b) Vitamin B. c) The old fir-tree, by P. Grispos	8
Χριστοῦγεννα στὸ βουνό, ὑπὸ Β. Οἰκονομίδη	9	Christmas on the Mountains by B. Oeconomidis	9
Φωτογραφίαι δράσεως	10—11	Activity in pictures	10—11
Τὸ γράμμα τῆς Μαρίας	12	Mariannas' letter	12
α) Δεκέμβριος, ὑπὸ Π. Καλονάρου. β) Ἀθλητικὴ ζωὴ, ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη	13	a) December, by P. Calonaros, b) Athletic life, by Sp. Avlonitis	13
Ροδόλφος Ντίζελ, ὑπὸ Ν. Δημητροκάλλη	14	R. Diesel, by N. Demetrocallis	14
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	15—18	G. J. R. C. movement	15—17
Μαθητικὴ συνεργασία	19—20	Foreign movement	18
Ἐξώφυλλο: Τοιχογραφία τοῦ Μυστρά, Ἡ Γέννησις, ἀντίγραφον Φ. Κόντογλου		Pupils' contribution	19—20
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλο: Ὡς νὰ προβάλῃ τᾶστρο, ποίημα, ὑπὸ Στ. Σπεράντζα		Front cover: The Nativity, fresco in Mistra. Inside front cover: The star, by St. Sperantza	
Ἐσωτερικὴ ὀπισθοφυλλο: Ἀγγελικὸς ὕμνος, Στίχοι Στ. Σπεράντζα. Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου β) Ἡ Πίστις, ποίημα Α. Σημιριώτη		Inside back cover: Angel's Hymn, verses by St. Sperantza Music by A. Panagiotopoulos	
Ὁπισθόφυλλο: Ἰλιάς (συνέχεια) ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.		Back cover: Ilias, by AN. VO	

ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΩΣ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΗ Τ' ΑΣΤΡΟ

Στὸ τζάκι μας — τὴ νύχτα ἐτούτῃ
εὐλαδικά, ψυχὴ μου, εὐλόγα —
ἐνα κλαδάκι ἔχει ἀπομείνει
κι ἀφήνει τὴ στερήνῃ του φλόγα.

Ἄλλο δὲν ἔμεινε ν' ἀνάψω.
Καὶ τὸ σκοτάδι ὅλο πυκνώνει.
Ποιὸς ἦσκιος τάχα νὰ σαλεύῃ
καὶ πᾶει ἄργα στὸ παραγώνι;

Ὡ, κι ἂς βαστάξῃ, ὡς νὰ προβάλῃ
ψηλὰ ἀπ' τὰ νέφη τὰ φτερότα
τὸ θεῖο ἀστέρι, ποὺ φωτοῦσε
τὴ μακρινὴ τῶν Μάγων στράτα.

Ὑπνος δὲν ἔρχεται στὸ στήθος
ἢ κεφαλὴ βαρεῖα νὰ γείρῃ.
Κι εἶναι τὸ κρύο σὰν τὸ φίδι,
ὅπως φυσάει στὸ παραθύρι.

Μιὰ σπίθα ἀκόμα μὲς στὴ στάχτη
μου στερνολάμπει. Ἄ, νὰ μὴ σθῆσῃ,
ὡς νὰ σημάνῃ κἂν τὴ Γέννα
τὸ σήμαντρο ἀπὸ τὸ ξωκκλήσι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΔΩΡΕΑ 1.700
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-51
36199

ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Ὡ χαίρε, ποὺ γεννήθηκες γιὰ μᾶς μὲ γέλιο πλάνο,
στὸ μαγικὸ σου στόμα
κ' Ἐσύ, ποὺ πέθανες γιὰ μᾶς καὶ στὸ Σταυρὸ Σου ἔπαυ
μ' ἀγάπης λόγια ἀκόμα!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

Τὸ Χριστοῦγεννα — ἡ μεγάλη τῆς Χριστιανοσύνης
ἐορτὴ εἰς ἀνάμνησιν τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ
λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν — φέρουν τὴν
μνήμην μας εἰς τὴν Μητέρα τῶν μητέρων, τῆς Ὅποιας
τὴν εὐεργετικὴν παρουσίαν βλέπουν οἱ Ἕλληνες εἰς
ὅλας τὰς μεγάλας στιγμὰς διὰ μέσου τῆς μακρᾶς ἱστο-
ρίας των.

Ὡς Μητὴρ Θεοῦ εἰσέρχεται ἡ Πάναγνος Κόρη εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐκλεκτὴ τοῦ
Κυρίου, ὑπῆρξε τὸ ὑπερφύες σκευὸς τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου καὶ Λυτρωτοῦ. Καὶ
ὡς Παρθενομήτωρ θὰ δεχθῇ τὸν λίθον τῆς θερμῆς λα-
τρείας μεγάλων καὶ μικρῶν ποιητῶν, ἐνδόξων καὶ τα-
πεινῶν Ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου. Αὐτοκράτειραι καὶ πα-
τρικαὶ καὶ ἀφανεῖς Βυζαντινίδες θὰ στολίζουν τὴν εἰ-
κόνα τῆς «Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν», τῆς «Πλατυτέ-
ρας νεφέλης». Ἀναρίθμητοι εὐλαβεῖς χεῖρες Ἑλλήνων
ζωγράφων θὰ φιλοτεχνοῦν τὸ αὐλὸν καὶ ἅγιον τῆς φυ-
σιογνωμίας Ἐκείνης, ἐπὶ τῆς Ὅποιας κυριαρχοῦς ἀνθεὶ
ἡ ὠραιότης καὶ τὸ ἀγαθόν, ἡ λυτρώουσα χάρις, ἡ
ἀσπίλος ἀγνότης.

Ὑπέρμαχος Στρατηγός, σῴτειρα τῆς Ἑλληνικῆς

Μεσαιωνικῆς Αυτο-
κρατορίας εἰς τοὺς
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
ἀγῶνας — ἐναντίον
τῶν ἀπὸ Δύσεως,
Βορρᾶ καὶ Ἀνατο-
λῆς βαρβάρων, —
θὰ δέχεται τὰ νικη-
τήρια καὶ εὐχαρι-
στήρια ὅσα, εὐγνώ-
μονες, θὰ ἀναπέ-
μουν εἰς αὐτὴν αἱ
μυστικαὶ Βυζαντινὰ
ψυχὰς. Θὰ πῆσῃ κά-
ποτε τὸ σῶμα τῆς
Αὐτοκρατορίας συν-
τετριμμένον ἀπὸ τὰ
πλήγματα πολυμε-
τώπου ἀγῶνος χι-
λίων καὶ πλέον ἐτῶν
ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνο-
χριστιανικοῦ πολιτι-
σμοῦ. Ἀλλὰ ἡ ψυχὴ
τοῦ Ἔθνους θὰ μεί-
νῃ «στητὴ κι ὀλόρη-
θη», κατὰ τὸν ἔθνη-
κὸν ποιητὴν, — καὶ
ἡ ψυχὴ αὕτη, τὸ μυ-
θικὸν αὐτὸ πνεῦμα
τῶν θριάμβων καὶ
τῶν συμφορῶν, εἰς
Ἐκείνην θὰ ἀναθέσῃ
τὴν πᾶσαν ἐλπίδα.
Εἰς Ἐκείνην, τὴν Δέ-
σποιναν, τὴν αἰω-
νίαν προστάτιδα καὶ
παρηγορήτριαν, δι-
ταν θὰ δακρύζῃ διὰ
τὴν πῶσιν τοῦ περιουσί-
ου λαοῦ τῆς, θὰ προσέλθῃ ὁ
ἀνώνυμος ποιητὴς — ἡ
συνείδησις τοῦ νέου Ἑλ-
ληνικοῦ Ἔθνους — καὶ
θὰ δώσῃ τὴν βεβαίω-
σιν τῆς μελλούσης
ἀναστάσεως τοῦ Γένους.

Καὶ τῆς Παναγίας ἡ λατρεία, ἡ περιφρο-
νησὶς, θὰ συνεχισθῇ κατὰ τὴν νύκτα τῆς δουλείας.

Ἡ μορφή τῆς καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Ἔθνους πικραμένης
Μητρός θὰ ζωγραφηθῇ ἀπὸ δεξιούς καὶ ἀδεξιούς Ἑλ-
ληνας ἐντὸς καὶ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Τὸ πρῶ-
τον δεκαετηρσίον τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ποιήσεως
θὰ ἐκπορευθῇ ἀπὸ τὸ Φλαγγίνειον Φροντιστήριον, τὸ
σπουδαῖον ἐκεῖνο Ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς Βενετίας,
καὶ θὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Μαρίαν. Ἐπίσημοι
καὶ ἄσημοι κληρικοὶ θὰ ἐπικαλοῦνται τὴν ὑπὲρ τοῦ Γέ-
νους βοήθειαν Ἐκείνης. Ὁ λαός, πιστὸς εἰς Αὐτὴν —
κιβωτὸν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐλπίδων καὶ πό-
θων — θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπὸ τῶν παλαιοχριστιανικῶν
χρόνων δημιουργίαν ὠραίων καὶ χαρακτηριστικῶν πο-
λυαριθμῶν ἐπιθέτων. Εἰς τὸ εἰκονοστάσιον τῆς «Ὁδηγ-
τρίας», τῆς «Ἐλευθερωτρίας», τῆς «Παναγνῆτος», τῆς
«Παναχράντου», τῆς «Χρυσαλθίνης», τῆς «Θαλασσίνης»,
τῆς «Κυρίας τῶν Ἀγγέλων» οἱ δοῦλοι θὰ ζητοῦν τὴν
ἐλευθερίαν.

Ἀρχοντοπούλες καὶ καλοκυράδες καὶ κορίτσια τοῦ
λαοῦ θὰ στολίζουν κρυφὰ τὴν Μεγάλαν Παρασκευὴν
τοὺς ἐπιταφίους τοῦ Υἱοῦ καὶ μαζί τὴν θά θρηνοῦν τὸν
θάνατον τοῦ Ἀθανάτου. Καὶ θὰ προσδοκοῦν οἱ δοῦλοι
καθ' ἕκαστον Πάσχα τὸ Πάσχα τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος.

Καὶ τὸ θαῦμα θὰ
γίνῃ. Καὶ ἡ κοινὴ
τοῦ Ἔθνους συνεί-
δησις, ὀρθοτομοῦσα
τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, θὰ συνοψίσῃ
τὰς δύο ἡγετικές
τοῦ ἀξίας, τὸν Ἑλ-
ληνισμὸν καὶ τὸν
Χριστιανισμὸν — τὴν
ἐθνικὴν ἀνάστασιν
τῶν δούλων καὶ τὴν
ἀνάστασιν τῆς δού-
λης ψυχῆς — εἰς τὴν
25ην Μαρτίου, τὴν
ἡμέραν τοῦ θαύμα-
τος. Τῆς θείας ἐ-
νανθρωπήσεως. Ἀλ-
λὰ καὶ τὴν Κοίμησιν
τῆς «Ἐλευθερωτρί-
ας» πανηγυρικῶς θὰ
ἐορτάζῃ ὁ ἐλεύθερος
πλέον λαὸς τῆς 15ην
Αὐγούστου παντα-
χοῦ ὅπου θρησκευ-
ται ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρ-
θοδοξία, μάλιστα δὲ
εἰς τὴν Ἱήνον, — εἰς
τὰ νέα αὐτὰ Δῆλια.

Ὁ εὐσεβέστερος
— ἀπὸ τῆς ἀπωτά-
της ἀρχαιότητος —
λαὸς τῆς Οἰκουμέ-
νης, ὁ λαὸς τῶν Ἑλ-
λήνων, εἶδε τὴν Πα-
ναγίαν φιλέλληνα
θεοτίτη, συμμαχη-
τὴν εἰς τὰ πεδία

τῶν μαχῶν, «Παρηγορήτριαν» εἰς τὰς στιγμὰς τὰς δυ-
σκόλους. Οἱ Βυζαντινοὶ προπάτορες, οἱ ἄνδρες τοῦ Εἰ-
κοσίου καὶ τῶν ἄλλων ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνων μας
τὴν ἐθλεπον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν πρόμαχον καὶ ὀδη-
γήτριαν. Εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως τῆς 28ης
(Συνέχεια στὴ σελ. 18)

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁμιλῶν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως
τῶν λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ
ἀριστερὰ εἰς τὴν α' σειράν ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος καὶ Μέλος τῆς Ἐφορείας τοῦ
Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργακίδης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μινδολέρ, ὁ Σύμβου-
λος Ε.Ε.Σ.Ν. Στρατηγὸς Κοσμάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττικῆς
κ. Μ. Τσαμαδός, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Ἀμύλας Ἀλιβιζάτος, ὁ Γενικός Διευ-
θυντὴς Τύπου κ. Μπέτσος, ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Καρύδης. Εἰς τὴν β' σειράν
ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαίδευσως Πειραιῶς κ. Ι. Σταματέλος, ὁ Γενικός
Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν κ. Γ. Μιχαλόπουλος καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ.
Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν κ. Ἐμμ. Παρλαβάντζας.

Mr. C. Georgakopoulos speaking during the inauguration of the school correspon-
dence exhibition.

Β'.

Οί λόγοι του Δημοσθένους παρωμοιάζοντο πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἔνεκα τῆς πολεμικῆς τῶν δυνάμεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Ἰσοκράτους, οἱ ὁποῖοι παρωμοιάζοντο πρὸς ἀθλητάς, ἔνεκα τῆς θεατρικῆς τέρψεως τὴν ὁποίαν παρείχον πρὸς τοὺς ἀκροατάς. Ὁ ρήτωρ Αἰσχίνης ἀπαγγέλλας τὸν Κατὰ Κτησιφώντος λόγον τοῦ ἡττηθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους καὶ κατεδικάσθη εἰς ἔξορίαν εἰς Ρόδον. Κάποτε παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν Ροδίων ἀνέγνωσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Κατὰ Κτησιφώντος λόγον του, οἱ δὲ κατεπλάγησαν ἀπὸ τὴν δεινότητά του καὶ ἡρώτων πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἡττηθῇ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἐνὸς τοιούτου λόγου. Ὁ Αἰσχίνης τότε ἀπήντησε: «οὐκ ἂν ἐθαυμάζετε, Ρόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἡκούσατε», δηλαδή δὲν θὰ ἐπαρραξενόεσθε ἂν ἡκούατε τὴν ἀπάντησιν τοῦ Δημοσθένους!

Ὁ Δημοσθένης λοιπὸν κατέκτησε τὸ ἄκρον ἄωτοντῆς ἐπιτυχίας, δηλαδή τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἀντιπάλων του. Ἄν τῶρα σκεφθῶμεν ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ὕψος τῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς τελειότητος ἔφθασεν ὁ Δημοσθένης βαρυνόμενος μὲ πληθὺς σωματικῶν καὶ λεκτικῶν ἐλαττωμάτων, ὁρφάνος, ἀπροστάτευτος καὶ καταδικασμένος ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων του νὰ παραμείνῃ ἀμόρφωτος, εἶναι εὐκόλῳ νὰ συμπεράνωμεν, πὺ δύνανται νὰ δηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἢ θέλησις, ἢ ἐπιμονὴ καὶ ἡ μελέτη. Ὁ Δημοσθένης δὲν ἔπαυσε ποτὲ μελετῶν καὶ διδασκόμενος. Τοὺς λόγους του ἐπεξεργάζετο καὶ ἐβελτίωνε δι' ἐπομόχθου μελέτης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅχι προχειρῶν καὶ αὐθορμητῶν δημιουργημάτων, ἀλλὰ προϊόντων βαθείας ἐπιστημονικῆς ἐπεξεργασίας.

Ὅταν κάποτε ὁ ἀντίπαλός του Ἐπικλῆς τοῦ παρετήρησεν ὅτι σκέπτεται διαρκῶς ἀπῆντησε: «αἰσχυνοίμην γὰρ εἰ τηλικούτῳ δῆμῳ συμβουλεύων αὐτοσχεδιάζοιμι». Εἶχον δὲ καταστῇ παροιμιώδεις κατὰ τὴν ἀρχαιότητα αἱ δλονύκτιοι μελέται τοῦ Δημοσθένους. Κάποτε ὁ ἀντίπαλός του δημαγωγὸς καὶ ῥήτωρ Πυθέας τὸν ἐχλεύασεν ὅτι οἱ λόγοι του ἀπόδουσιν ἑλλυχνίων» δηλαδή ὅτι ἐκοπίαζεν οὗτος καὶ διενυκτέρευεν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ λύχνου διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ τοὺς συνθέσῃ. Ὁ Δημοσθένης τότε ἀπήντησεν: «Ὅν ταῦτά γὰρ ἐμοὶ καὶ σοί, ὦ Πυθέα, ὁ λύχνος σὺνιδε», ὑπονοῶν διὰ τούτου ὅτι ὁ λύχνος ἐφώτιζε τὸν μὲν Δημοσθένην μελετῶντα καὶ ἐργαζόμενον, τὸν δὲ Πυθέα οἰνοποτοῦντα καὶ ὀργιάζοντα.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δηλαδή διὰ τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰς νυκτογραφίας του, φαίνεται ὅτι τὸν ἔσκωπε κάποτε δημοσίᾳ καὶ κάποιος γνωστός Ἀθηναῖος νυκτοκλέπτης, ἐπονομαζόμενος Χαλκούδης. Ὁ Δημοσθένης τότε εἶπε: «Οἶδα ὅτι σὲ λυπῶ λύχνον καίων» δηλαδή ὅτι σὲ ἐμποδίζω μὲ τὸ φῶς, πὺ ἀνάβω νὰ κἀνης τὴν δουλειά σου» στραφεὶς δὲ πρὸς τοὺς παρευρισκομένους συνεπλήρωσε: «Ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ θαυμάζετε τὰς γινόμενας κλοπὰς, ὅταν τοὺς μὲν κλέπτας χαλκοὺς, τοὺς δὲ τοίχους, πλινθίνους ἔχομεν».

Ὁ ἄσφατος καὶ παλὺμβολος δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐπύκρνε πολυλάκις τὸν Δημοσθένην, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν ἀπεδοκίμαζε, τὸν δέκοπτε καὶ τὸν ἡμποδίζε νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον του. Εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν ἀναφέρεται καὶ τὸ περίφημον ἀνέκδοτον «περὶ ὄνου σκιάς».

Ὅταν δηλαδή κάποτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ἀπεδοκίμαζετο ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν του καὶ ἡμποδίζετο νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον του, διέκοψε τὴν ἀγόρευσίν του καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ σιωπήσουν μίᾱ

στιγμὴ διὰ νὰ τοὺς πῇ κάτι σπουδαῖον. Γενομένης σιωπῆς ἤρχισε νὰ διηγῆται: «Εἰς Ἀθηναίους ἐνοικίασε κάποτε, εἰς ἐποχὴν θέρους, ἕνα ὄνον διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ Μέγαρα. Καθ' ὁδόν, τὸ μεσημέρι, ἡ ζέστη ἦτο ἀνυπόφορη καὶ τότε τὸσον ὁ ἐκμισθώσας τὸν ὄνον ὅσον καὶ ὁ ἀγωγιάτης ἠθέλησαν νὰ προφυλαχθοῦν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὑποζυγίου. Ἦρχισε τότε μετὰξὺ τῶν ζωηρὰ φιλονικία, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὑπεστήριζεν ὅτι εἶχε ἐνοικίασει καὶ τὸν ὄνον καὶ τὴν σκιάν του, ὁ δὲ ἀγωγιάτης διεμαρτύρετο καὶ ἔλεγεν ὅτι τοῦ εἶχεν ἐνοικίασει μόνον τὸν ὄνον ὅχι καὶ τὴν σκιάν». Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὁ Δημοσθένης διέκοψε τὴν διήγησίν του καὶ ἐπεχείρησε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἀγοράν, οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶς τὸν ἐσταμάτησαν καὶ τὸν ἐφώναζαν νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν διήγησιν. Τότε ὁ Δημοσθένης ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ εἶπε: «Δὲν ἐντρέπεσθε, Ἀθηναῖοι, νὰ θέλετε νὰ ἀκούσετε περὶ τῆς σκιάς τοῦ ὄνου καὶ νὰ μὴ θέλετε νὰ ἀκούσετε τὰ σπουδαῖα πράγματα περὶ τῶν ὁποίων ἤθελα νὰ σᾶς ὁμιλήσω;»

Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐδάμασε τὸν δυσήνιον αὐτὸν δῆμον καὶ τὸν κατέστησεν ὑποχείριόν του. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Δημοσθένους, ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀντετάχθη ἐναντίον τῆς ἐκπεκτατικῆς πολιτικῆς τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀντιπάτρου. Δὲν ἐξετάζομεν ἐδῶ ἂν ἔκαμε καλῶς ἢ κακῶς ὁ Δημοσθένης νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰ σχέδια τῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας καὶ ἂν εἶχε δίκαιον αὐτὸς ἢ ὁ Φίλιππος ἀντίπαλός του Αἰσχίνης. Ὅσα ἔκαμε ὁ Δημοσθένης τὰ ἔκαμε διότι ἐπίστευεν ἀπολύτως ὅτι αὐτὸ ἀπῆτει τὸ συμφέρον τῆς Ἀθηναϊκῆς πολιτείας. Δι' αὐτὸ καὶ σπανίως εὐρέθη εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ αἰσθητά τῶν συμπολιτῶν του.

(Συνέχεια στὴ σελ. 12)

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Ἐγράψαμε καὶ ἄλλοτε γιὰ τὸν ἐθνικὸν μας ποιητὴ (*). Εἶναι ὅμως τόσες οἱ πλευρὲς, πὺ παρουσιάζει τὸ μεγάλο ἔργο καὶ ἡ εὐγενική του φυσιογνωμία, ὥστε νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ γράφῃ ἀνεξάντλητα γι' αὐτές.

Οἱ δύο κυριώτερες πλευρὲς, πὺ ἀποτελοῦν καὶ τοὺς βασικοὺς στυλοβάτες τῆς ποιήσεώς του καὶ τῆς προσωπικότητός του, εἶναι ἡ γνήσια θρησκευτικότητα καὶ ἡ βαθειὰ φιλοπατρία του. Καὶ αὐτὲς ἀκριβῶς τίς δύο πλευρὲς θὰ προσπαθήσουμε νὰ δοῦμε σήμερα.

Ἀπὸ παιδί ὁ Διονύσιος Σολωμὸς μελετοῦσε τὴν Ἁγία Γραφή. Καὶ τὴν μελετοῦσε μὲ τόση ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσι, πὺ εἶχε ἀποστηθίσει δλόκληρες περικοπὲς ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια, τοὺς ψαλμοὺς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων καὶ ἄλλα βιβλία τῆς Γραφῆς.

Ἡ μελέτη αὐτὴ εἶχε βαθειὰν ἐπίδρασιν ὅχι μόνον στὴν ψυχικὴν του διαμόρφωσιν, ἀλλὰ καὶ στὴν ποιητικὴν του δημιουργίαν. Ὅταν ἦταν ἐφηβος, αἰσθανόμενος ἰδιαίτερη εὐχαρίστησιν νὰ διαβάσῃ στὴν ἐκκλησίᾳ τὸν Ἀπόστολο. Καὶ ὅταν πια ἔγινε ὄριμος ἄντρας ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του ἦταν ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὴν πῶ εἰλικρινῇ πίστι στὶς ἀρχὲς καὶ στὰ ἰδανικά τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ συνθέτης τοῦ ἐθνικοῦ μας ὕμνου Μάντζαρρος, θέλοντας νὰ δώσῃ τὸν ψυχικὸν χαρακτήρισμό τοῦ Σολωμοῦ, εἶπε ὅτι τὰ κυριώτερα γνωρίσματά του ἦταν «ἡ ἀγνότητα, ἡ ταπεινότητα, ἡ ξαστεριά, ἡ ἀγαθοεργία, ἡ μεγαλοφυΐα, ἡ δικαιοσύνη καὶ μίᾱ κάποια παιδικὴ ἀθωότητα». Καὶ πραγματικὰ ὁ ποιητὴς ἦταν ἐξαιρετικὰ φιλεύσπλαχνος καὶ ἔκανε γενναῖες ἐλεημοσύνας, ἀγαποῦσε μὲ τρυφερὴ στοργὴν τὰ παιδιά, πονοῦσε τὰ ζῶα. Ὅταν κάποτε συνάντησε σὸ δρόμο ἕνα πλανόδιον πωλητὴν πουλιῶν, πὺ εἶχε κλεισμένα σὲ κλουθιά, τ' ἀγόρασε ὅλα, ἄνοιξε τίς πόρτες τῶν κλουθιῶν καὶ χάρισε στὰ πουλιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους.

Γενικὰ οἱ ἀνθρωπιστικὲς καὶ ἠθικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Σολωμοῦ ἦταν σύμφανες μὲ τίς χριστιανικὲς ἀρχές. Μέσα σὲ δύο σύντομους στίχους του εἶχε δώσει ὁ ἴδιος τὸ κεντρικὸ νόημα τῆς ζωῆς του, πὺ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ μεγάλη χριστιανικὴ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης:

«Ἀγάπα γιὰ νὰ ζήσης,
ζῆσε γιὰ ν' ἀγαπᾶς».

Ἡ ἴδια χριστιανικὴ πνοὴ διαποτίζει καὶ τὴν ποίησίν του. Πολλὰ ποιήματά του εἶναι δλόκληρα ἐμπνευσμένα ἀπὸ θρησκευτικὴ πίστι καὶ εὐλάβεια, ὅπως ἡ ἀπαράμιλλη «Ὠδὴ εἰς μοναχὴν», τὸ περίφημο ἄσμα «Εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ», ἡ θαυμάσια «Ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς» καὶ ἄλλα.

Ἀλλὰ καὶ στὶς μεγάλες ποιητικὲς συνθέσεις του ὑπάρχουν δλόκληρα ἀποσπάσματα μὲ γνήσιο καὶ δυνατὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα. Στὸν «Ἕμνο εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» ὁ ποιητὴς παρουσιάζει τὴν Ἐλευθερίαν νὰ πηγαίνει σὸ Μεσολόγγι τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ τὴν ὑποδέχεται ἡ Θρησκεία μὲ τὸ σταυρό. (Στρ. 88, 89, 90).

Ἀλλὰ καὶ γενικώτερα, σ' δλόκληρο τὸ ποιητικὸ του ἔργο διακρίνονται καθαρά καὶ ἔντονα οἱ ἠθικὲς καὶ ἀνθρωπιστικὲς ἀρχὲς τοῦ χριστιανισμοῦ: ἡ ἀγάπη, ἡ εὐ-

(*) Ἰανουάριος 1949.

γένεια, ἡ συμπόνια, ἡ ἀλληλεγγύη. «Ὁ Σολωμὸς εὐγενίζει καὶ ὑψώνει τὰ πνεύματα — ἔγραψε ὁ Ἰούλιος Τυπάλδος — μὲ τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης».

Γιὰ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ποῦμε πολλά. Καὶ μόνον δύο ποιήματά του — ὁ ἀθάνατος «Ἕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» πὺ ἔγινε καὶ ὁ ἐθνικός μας ὕμνος καὶ τὸ θαυμαστὸ ἐπίγραμμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν» — εἶναι ἀρκετὰ, γιὰ νὰ στήσουν αἰώνιο μνημεῖο στὸν ἀγνὸν καὶ βαθὺ πατριωτισμό, πὺ δονοῦσε τὴν εὐγενικὴ ψυχὴ του καὶ ἐνέπνεε τὴν ὑπεροχὴν ποίησίν του.

Στὴν ἴδια ἐκκλησίᾳ, ὅπου διάβαζε ἐφηβος τὸν Ἀπόστολο, εἶχε δώσει ἀργότερα τὸν ὄρκο τοῦ Φιλικοῦ. Καὶ ὅταν ξέσπασε ἡ Ἐπανάστασις, ξόδαψε μεγάλα ποσὰ γιὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν παρακολουθοῦσε μὲ ἀληθινὴ ἀγωνία.

Ὅταν, μίαν ἡμέρα, ἀκούονταν καθαρά οἱ ἀντίλαλοι τῶν κανονιῶν ἀπὸ τὸ ἡρωϊκότερο ἀγωνιζόμενο Μεσολόγγι, ὁ Σολωμὸς ἀνέθηκε σ' ἕναν λόφο, σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια, φώναξε «Βάστα, καημένο Μεσολόγγι, βάστα!» καὶ ἔκλαψε. Καὶ μίαν ἄλλη φορὰ, ὅταν τοῦ ἔφεραν νὰ φάγῃ περιστέρια «τὴν ὥρα τοῦτη πὺ τόσοι πεινᾶνε σὸ Μεσολόγγι», θύμωσε καὶ ἔδωσε διαταγὴ νὰ δοθοῦν σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ «θλιμμένα ἀπομεινάρια τῆς φυγῆς καὶ τοῦ χαμοῦ» (τὰ γυναικόπαιδα τῶν Μεσολογγιτῶν, πὺ εἶχαν καταφύγει σὸ νησί) καὶ αὐτὸς ἔφαγε ψωμὶ καὶ ἐλιές.

Τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ, ὅσο μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, χαρακτηρίζουν τὴν μεγαλὴν συγκίνησιν καὶ ἀναταραχὴν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς του καὶ ἐξηγοῦν πὺς ἀπ' αὐτὴ τὴν ψυχὴ ἀναπήδησαν, σὰν ὀρμητικοὶ πίδακες πατριωτισμοῦ, ὁ «Ἕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» καὶ ἀργότερα «Οἱ ἐλεύθεροι πολιορκημένοι καὶ πὺς ἀπὸ τὸν ἴδιον αὐτὸν πίδακα διαποτίσθηκαν «Ὁ Κρητικός», «Ἡ καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν», «Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Μπαύρον καὶ ἄλλα ποιήματά του.

Ἡ ἄσμα τῶν πατριωτικῆς ἐμπνεύσεως ἀποκαλεῖ τὸν «Ἕμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» ὁ Γεώργιος Τερτσέτης. Καὶ ὁ Ἰάκωβος Πολυλάς τὸν παρομοιάζει μὲ «αὐγερινὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Οὐρανοῦ, πὺ λάμπει εἰς γενεάς ἀνθρώπων μὲ φῶς ἀθάπρωτο καὶ παρηγορητικό, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατεβαίνει εἰς κάθε γενναία ψυχὴ τὸ θάρρος εἰς τὰ μέλλοντα καλὰ καὶ ἁμωρὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Γι' αὐτὸ, τὸ ὑψηλόπνοο αὐτὸ ποίημα ὅχι μόνον ἐνθουσίασε, ἐνεθάρρυνε καὶ συναδέλφωσε τὸ ἀγωνιζόμενο τότε Ἑλληνικὸ ἔθνος καὶ συγκίνησε βαθύτατα δλόκληρο τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἔμεινε ἀπὸ τότε καὶ γιὰ πάντα ὁ ἀθάνατος ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν μεγάλων πνευματικῶν ἰδανικῶν.

Τὴν ἴδια πατριωτικὴν ἔξαρσιν καὶ τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἰδεώδη ἀποπνέουν καὶ τὰ ἄλλα ποιήματά τοῦ Σολωμοῦ, μὰζι πάντοτε μὲ τὴν ἀγνὴ καὶ δυνατὴ πνοὴ τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν.

«Τὸ οὐσιαστικώτερο καὶ ὑψηλότερο περιεχόμενο τῆς ἀνθρώπινης φύσης — ἔγραψε ὁ ἴδιος — εἶναι ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστις». Καὶ αὐτὲς ἀκριβῶς — «ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστις» — ὑπῆρξαν οἱ δύο βασικοὶ καὶ σταθεροὶ πόλοι τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ ἔργου του.

Ἐρυθροσταυρίται Δ. Σ. Αἰγῆς - Νεστορίου εἰς τὸν σχολ. κήπο.
Juniors of the Elem. School Agghi-Nestorion, at their school garden.

Ἐρυθροσταυρίται τοῦ Δ. Σ. Δράμας εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.
Juniors of the 7th Elem. School Drama, at their school garden.

Ο ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΟΣ

Μ. ΜΑΚΚΑ, Διευθυντού Χειρουργού του Νοσοκομείου 'Ελληνικού' 'Ερυθρού Σταυρού

III.

Πώς μπορούμε να προφυλάξουμε τον πληθυσμό της χώρας μας από τη σοβαρή αυτή αρρώστια.

Είδαμε στα δύο προηγούμενα άρθρα μας τι είδους αρρώστια είναι ο εχινόκοκκος και πώς το παράσιτο, που προκαλεί αυτή την ασθένεια, ζει υπό δυο μορφές, αφ' ενός μὲν ως μικρή ταινία μέσα στο έντερο του σκύλου και αφ' ετέρου ως «δάτις κύστις» ή κύστις εχινόκοκκου μέσα στο σπλάχν, στον πνεύμονα και άλλα όργανα του ανθρώπου, του προβάτου, του βοδιού, σπανιότερα του χοίρου και της κατσίκας. Είδαμε επίσης ότι αυτή ή ασθένεια δεν συναντάται σε όλες τις χώρες του κόσμου και ότι ή Ελλάς είναι μία από τις χώρες, στις οποίες ο εχινόκοκκος είναι πολύ διαδεδομένος και στον άνθρωπο και στα ζώα.

Επίσης είδαμε στα προηγούμενα άρθρα μας πώς μολύνεται ο άνθρωπος, το πρόβατο ή το βόδι.

Είδαμε ότι ο σκύλος που έχει την ταινία μέσα στο έντερό του εκκινώνει με τα κόπρανά του μεγάλον αριθμό από δάρια, τα οποία σκορπίζονται στα λευβάδια, τους βοσκότοπους, τους λαχανόκηπους και μολύνουν επίσης τα τρεχούμενα νερά. Τα ζώα, που βόσκουν στα μολυσμένα λευβάδια μαζί με το χόρτο και το νερό καταπίνουν και δάρια της ταινίας του εχινόκοκκου, τα οποία τώρα μετατρέπονται σε δάτινες κύστες. Και ο άνθρωπος μπορεί να μολυνθῇ κατά τον ίδιο τρόπο με μολυσμένο νερό ή με χορταρικά, τα οποία είναι μολυσμένα με δάρια της ταινίας. Ο συνθηθέτερος όμως τρόπος της μόλυνσης του ανθρώπου, προ παντός των μικρών παιδιών, είναι κατ' ευνόχον από τον σκύλο. Η κακή συνήθεια να ζούμε σε στενή επαφή με τους σκύλους, να τους φιλούμε, να τους αψίνουμε να μας γλείφουν, δίνουν την ευκαιρία να μολυνθῇ ο άνθρωπος με δάρια από το ρύγχος του σκύλου. Αμα όμως, καθώς είδαμε, τέτοια δάρια καταποθούν από τον άνθρωπο, τα έμβρυα, που βγαίνουν από τα δάρια, έχουν την ευκαιρία να τρυπήσουν το έντερο και να εγκατασταθούν στα διάφορα όργανα του ανθρώπινου σώματος.

Καθώς βλέπετε, γνωρίζουμε ακριβώς και ασφαλώς πώς μολύνεται ο άνθρωπος με εχινόκοκκο.

Γνωρίζοντας λοιπόν τον τρόπο της μεταδόσεως της αρώστειας αυτής στον άνθρωπο, θα ενόμιζε κανείς πως είναι εύκολο να προφυλαχθούμε. Και θεωρητικά μὲν το πράγμα είναι εύκολο. Γνωρίζουμε τί πρέπει να γίνη για να αποφύγουμε τη μόλυνση του ανθρώπου και των ζώων στην πράξι όμως δυστυχώς ή εφαρμογή των διαφόρων προφυλακτικών μέσων συναντά μεγάλες δυσκολίες και έτσι βλέ-

πομε ότι σε διάφορες άλλες χώρες, όπου υπάρχει πολύς εχινόκοκκος και όπου από πολλά χρόνια γίνεται συστηματικός αγών για την προφύλαξη από αυτή την αρρώστια, δεν κατορθώθηκε ούτε να λειψή ή αρρώστια, ούτε να ελαττωθῇ σε μεγάλο βαθμό.

Ας ιδούμε τώρα ποια είναι τα προφυλακτικά μέτρα και τί μπορούμε να κάνουμε και έμεις στην Ελλάδα για να καταπολεμήσουμε τον εχινόκοκκο.

Εάν δεν υπήρχαν σκύλοι, δεν θα υπήρχε και εχινόκοκκος του ανθρώπου και των άλλων ζώων. Δεν είναι όμως δυνατό γι' αυτόν το λόγο να εξολοθρευώμε το γένος των σκύλων. Εν τούτοις από το 1924 επί όρισμένο χρονικό διάστημα είχε τελείως απαγορευθῇ ή διαμονή σκύλων στην πρωτεύουσα της Ισπανίας Rey Kjavik, χώρας, που άλλοτε είχε τους περισσότερους εχινόκοκκους.

Αν δεν είναι δυνατή ή εξολόθρευσις των σκύλων εν τούτοις είναι δυνατός ο περιορισμός του αριθμού των, διότι οι περισσότεροι από τους σκύλους μιας χώρας είναι άχρηστοι. Σε όλες σχεδόν τις χώρες ζητείται ή εξολόθρευσις των αδέσποτων σκυλίων.

Σε πολλές από τις χώρες, όπου ένδημει ο εχινόκοκκος ο αριθμός των σκύλων είναι εξαιρετικά μεγάλος. Στην Ουρουγουάη το 1935 επί 1.250.000 κατοίκων υπολογίσθηκαν 224.000 σκύλοι. Οι αδέσποτοι σκύλοι δεν είναι μόνον άχρηστοι αλλά και πολύ επικίνδυνοι για τη διάδοσι της λύσης και του εχινόκοκκου.

Εκτός των αδεσπότων σκύλων έγινε προσπάθεια σε διάφορες χώρες να περιορισθῇ και ο αριθμός των ιδιοκτητών σκύλων. Όσο λιγώτεροι σκύλοι, τόσο λιγώτεροι θα είναι και οι μολυσμένοι, επομένως και ο κίνδυνος της μόλυνσης των ανθρώπων. Η προσπάθεια του περιορισμού των ιδιοκτητών σκύλων έγινε με την επιβολή φορολογίας στους ιδιοκτήτας σκύλων. Η φορολογία είναι μικρότερη για τους ποιμενικούς και τους φύλακας σκύλους, μεγαλύτερη δὲ για τους σκύλους λούσου. Η Ισπανία επέτυχε το ποθούμενο αποτέλεσμα, σε άλλες όμως χώρες ο νόμος δεν εφαρμόστηκε συστηματικά. Το 1923 ο υπουργός των Εσωτερικών της Ουρουγουάης επέσυρε την προσοχή της αστυνομίας ότι ο νόμος περί φορολογίας των σκύλων εφαρμόζετο μόνον σε 2-3 μικρές πόλεις.

Και στην Ελλάδα ψηφίσθηκε άλλοτε τέτοιος νόμος, αλλά δεν έδωκε κανένα αποτέλεσμα, γιατί δεν εφαρμόστηκε συστηματικά και σε λίγο λησμονήθηκε έντελως.

Βέβαια όλοι οι σκύλοι δεν έχουν στα έντερα τους την ταινία του εχινόκοκκου, επομένως δεν είναι επικίν-

δυνοι για τη διάδοσι του νοσήματος αυτού. Εν τούτοις στις χώρες, όπου ένδημει ο εχινόκοκκος, ή αναλογία των με εχινόκοκκο μολυσμένων σκύλων είναι πολύ μεγάλη. Το 1926 ο Ross εὔρε μολυσμένους τους σκύλους μεγάλων κτημάτων της Βικτωρίας εν αναλογία 40 %.

Εις το Santiago της Χιλής το 1920 37% των σκύλων ήταν μολυσμένοι.

Στην Ελλάδα μόνον το 1930 έγινε από το Ινστιτούτο Pasteur έρευνα επί της μόλυνσης των σκύλων των Αθηνών και του Πειραιώς. Επί 100 σκύλων βρέθηκαν μολυσμένοι με εχινόκοκκο οι 17 αναλογία μεγάλη σε αστική περιοχή.

Ως βοηθητικό μέτρο συνέστησαν την τακτική περιοδική θεραπεία των σκύλων, προ παντός των ποιμενικών και των της υπαίθρου με φάρμακα ανθελμινθικά, τα οποία φονεύουν και αποβάλλουν τις ταινίες του σκύλου. Αμα οι σκύλοι θεραπευθούν, δεν είναι πλέον επικίνδυνοι για τη διάδοσι του εχινόκοκκου στον άνθρωπον και στα ζώα.

Υπάρχουν διάφορα φάρμακα πολύ αποτελεσματικά. Τα γνωστότερα είναι το Γερμανικό Nemural καθώς και ή υδροθωμική άρεκολίνη. Τα φάρμακα αυτά προκαλούν παράλυσι των ταινιών και 45 λεπτά έως 3 ώρες μετά τη λήψι του φαρμάκου επέρχεται ύγρα κένωσις, που περιέχει άπειρία ταινιών εχινόκοκκου. Πολλές φορές ύστερα από τη λήψι του φαρμάκου, οι ταινίες λείπουν έντελως από τον έντερικό σωλήνα του σκύλου. Η θεραπεία αυτή πρέπει να επαναλαμβάνεται τούλάχιστον κάθε τρεις μήνες.

Δυστυχώς ή εφαρμογή μιας τέτοιας μεθόδου θεραπείας των σκύλων συναντά μεγάλες δυσχέρειες και ένεκα του μεγάλου αριθμού των σκύλων και ένεκα της θελήσεως των ιδιοκτητών, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να καταλάβουν την ωφέλεια μιας τέτοιας θεραπείας. Εκτός όμως αυτού θα έχρειάζετο πολυάριθμη και καλά οργανωμένη κτηνιατρική ύπηρεσία για να κατορθώση να οργανώση και να επιβλέψη μια τέτοια ομαδική θεραπεία των σκύλων.

Δυστυχώς για πολλά χρόνια δεν θα κατορθώσουμε να προφυλάξουμε τους σκύλους από την ανάπτυξι της ταινίας και να θεραπεύσουμε όσους είναι μολυσμένοι. Πρέπει επομένως να προσπαθώμε ώστε οι μολυσμένοι σκύλοι να μολύνουν όσον το δυνατόν ολιγώτερους ανθρώπους, προ παντός παιδιά. Πρέπει να διδάξωμε τους ανθρώπους και κυρίως τους αγρότας και τους κατοίκους της υπαίθρου, καθώς και τα παιδιά, πως μεταδίδεται ή αρρώστια αυτή εις τους ανθρώπους και πως μπορούμε να προφυλαχθούμε από τη μόλυνσι.

(Συνεχίζεται)

III

(Ένα κάθε μήνα γραμμένο από ένα καλό φίλο των Ερυθροσταυριτών).

Παιδιά,

Το καλό περιοδικό σας, που γίνεται όλο και καλύτερο είναι το πιο κατάλληλο μέσον για να συνομιλούμε από μακριά μαζί όπου και αν εύρισκεσθε, με την προϋπόθεσι βέβαια πως αυτό είναι ένα από τα πιο προσφιλή αναγνώσματά σας.

Τί ώραίο δὲ πού είναι αληθινά να ακούετε μέσα από τις τυπωμένες γραμμές του περιοδικού σας τη φωνή των αγαπημένων φίλων σας από μακριά, οι οποίοι σας αγαπούν και φροντίζουν για σας, έστω και πού δεν τους βλέπετε και δεν τους ξεύρετε καν από κοντά.

Έτσι αποφάσισα σε κάθε φύλλο του περιοδικού σας, να σας προσκαλώ σε μια φιλική συνομιλία, εγώ μ' αυτά που θα σας γράψω και σεις μ' αυτά που θα σκέπτεσθε επάνω στα γραφόμενά μου και έτσι θα εύρισκόμεθα σε στενή φιλική έπαφή, πού απ' αυτή βέβαια κάτι καλό θα βγῇ και για τους δυο μας. Την τακτική αυτή συνομιλία μας την αρχίζω λοιπόν για ένα από τα καλύτερα πράγματα αυτής της ζωής τη φιλία, ή οποία είμαι βέβαιος πως πολλές φορές σας απασχόλησε από την πιο μικρή ήλικία σας, πού έτυχε να έχετε καλούς ή κακούς φίλους.

Πραγματικά δὲ ή φιλία είναι μία από τις σπουδαιότερες σχέσεις, που έχουμε οι άνθρωποι σ' αυτή τη ζωή, και ή οποία όταν είναι πραγματική είναι πιο δυνατή και από την πιο στενή συγγένεια. Η φιλία είναι το πολυτιμότερο απόκτημα του ανθρώπου και ο φίλος όταν είναι αληθινός, είναι ο καλύτερος σύντροφος και τις περισσότερες φορές ο φύλαξ, άγγελος του ανθρώπου σ' αυτή τη ζωή.

Γι' αυτό τη φιλία την περιέγραψαν και την εξύμνησαν οι μεγαλύτεροι φιλόσοφοι και οι σπουδαιότεροι άνθρωποι της ιστορίας και δεν θα ήταν μοι φαίνεται άσχημο να ακούσουμε αυτά, που λένουν οι μεγάλοι αυτοί άνθρωποι για τη φιλία.

Έτσι, αυτά που θα σας γράψω για τη φιλία δεν είναι λόγια δικά μου, αλλά απολοποιημένα λόγια μεγάλων ανθρώπων, που έκαμαν αντικείμενο της ζωής των τη φιλία, διότι εξέτιμησαν όπως έπρεπε την ανεκτίμητη αυτή σχέση των ανθρώπων μεταξύ των.

Θα αρχίσω δὲ από εκείνο, που λέγει για τη φιλία ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες φιλοσόφους ο Αριστοτέλης, του οποίου ή βαθειά σκέψη με την ακρίβεια, που εγνώριζεν αυτός να τη διατυπώνη, περιέγραψε τη φιλία έτσι, που είναι σαν να έδωσε ένα κώδικα, όπως λέμε, υποδείξεων για τη φιλία, τον όποιον όταν τον διαβάσουμε, μά πολύ περισσότερο όταν τον ακολουθούμε δεν μπορεί παρά να αφήση κάτι πολύ καλό και πολύ ωφέλιμο και στη δική μας ζωή.

Επειτα θα σας δώσω και τα σοφά λόγια και άλλων μεγάλων ανθρώπων ιδικών μας και ξένων, που έγραψαν για τη φιλία και με αυτά είμαι βέβαιος, πως θα ένισχυθῇ στην προσπάθειά σας να αποκτήσετε ένα καλό φίλο και έπειτα στη πιο μεγαλύτερη προσπάθεια, αφού τον αποκτήσετε, να τον διατηρήσετε, γιατί αν χάσετε ένα καλό φίλο έχασατε ένα από τα πολυτιμότερα πράγματα της ζωής, ή οποία έτσι γίνεται ανούσια και άνιαρή.

Με αυτήν όμως την προσπάθεια κάνετε και ένα άλλο καλό στον εαυτό σας, δυναμώνετε το χαρακτήρα σας και την προσωπικότητά σας και γίνεσθε και σεις γεροί και δυνατοί άνθρωποι, που εύκολα θα αντιστασετε τις δυσκολίες της ζωής, που μας περικυκλώνουν, άμα βγούμε στην κοινωνία.

Αρχίζουμε λοιπόν από τα ώραία εκείνα λόγια, που μάς λέγει ο Αριστοτέλης για τη φιλία.

Η μεγαλύτερη λοιπόν άρετή — άρετή την λένει — είναι ή φιλία και είναι γι' αυτό το αναγκαίτερο πράγμα στη ζωή του ανθρώπου. Και είναι, λέγει, τόσο αναγκαίο και απαραίτητο, πού, έστω και αν έχη κανείς όλα τα άλλα αγαθά, δεν μπορεί να ζήση χωρίς φίλους και χωρίς φιλία.

(Συνεχίζεται)

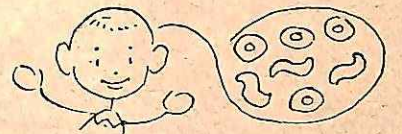
Α. Α.

ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑ...

Καλήν έσπεραν, φίλοι μου. "Αν είναι όρισμός σας τα παιδικά τα κάλαντα θα πώ στ' άρχοντίκο σας, χωρίς ταμπούρλο, άρμόνικα και τρίγωνο κανένα, μά μοναχά με μια κοινή, συνηθισμένη πέννα.

Χριστός γεννιέται σήμεραν εν Βηθλεέμ τη πόλει. Και όλες οι μπεμπέκες μας κ' οι πιτσιρίκοι όλοι μεγάλες έχουνε χαρές και παίζουν και γελάνε, γιατί το Χριστουλάκη μας πολύ τόν αγαπάνε, αλλά συγχρόνως και γιατί

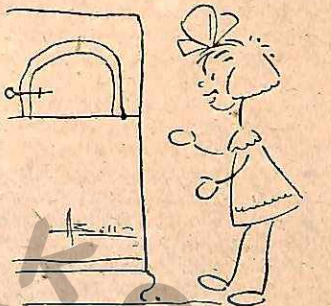
ξέρουν πως τούτη τη γιορτή έκτός απ' το Χριστόψωμο κι άλλα πολλά θα φάνει!

Νά, ο μπέμπης ο Παυλάκης, απ' τους πιο μικρούς (μπεμπέδες, όσο τώρα τους θυμάται τους κατάσπρους κουραμπέδες, τόσο από τη λιχουδιά του δεν μπορεί να βασταχῇ!

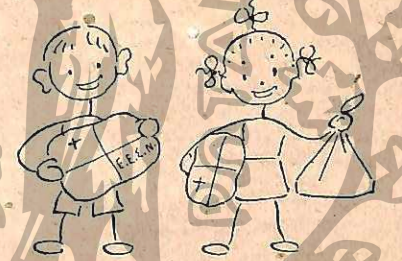
Κ' ή Φιφίκα ή πεταχτή, με το φιδόγκο το μεγάλο, μέρες τώρα όνειρευόταν πως ψητό θα φάη γάλο!

«Θά είναι παραγεμιστός, σαν πέρυσι, μαμά; Ναι; Τί καλά! Η γέμιση εκείνη δεν ξεχνιέται με κουκουνάρια, κάστανα, σταφίδες και κιμά!» Κι όσο τα λέει όλα αυτά τόσο και δεν κρατιέται.

Κι άνημερα απ' τη χαραυγή εύθως σηκώνεται γοργή, κι άστρο λαμπρό τήν οδηγεί προς την κουζίνα τώρα, και όλο παρακολουθεί αν έχη το γαλι ψηθή, χωρίς να λειψή ώρα!

Έτσι ο Παυλάκης κ' ή Φιφή, ενώ ο Χριστός γεννιέται, όλημερίς άχόρταγοι γιορτάζουνε, που λέτε, τρώνε, γελούν, χοροπηδούν. Αλλ' όμως και θυμούνται, πως τέτοια σήμερα γιορτή δεν πρέπει μοναχά τις ίδιές τους όμορφες χαρές να συλλογισθούν, μά και τα δύστυχα φτωχά που τη χαρά στερούνται.

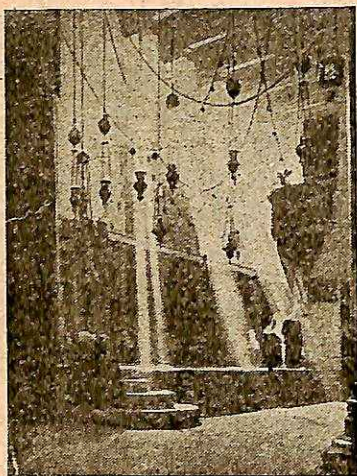

Κι ό,τι μπορούν τους δίνουνε. Φαί, λεφτά, ρουχάκια. Ω, πόση τώρα νοιώθουνε χαρά τα φτωχαδάκια! Μά κι ο Παυλάκης κ' ή Φιφή χαίρουν γι' αυτό κ' εκείνοι, κι απ' τη σπηλιά ο Χριστούλης μας όλο κ' εύχες τους (δίνει!

ΑΝ. ΒΩ.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Δεύτε ιδωμεν πιστοί, πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός. Ἀκολουθήσωμεν ἐνθα ὁδεύει ὁ Ἀσὴρ μετὰ τῶν Μάγων»... Ξεκινούμε λοιπὸν γιὰ τὴ Βηθλεέμ, ἀπὸ τὴν Ἀγία πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀπ' τὴν ὁποία ἀπέχει μόλις 9

Λαμπρά φῶτα φωτίζουν σήμερα τὸ σπήλαιο, πού γεννήθηκε ὁ Χριστός

χιλιόμετρα. Ὁ δρόμος εἶναι γεμάτος ἀμάξια, αὐτοκίνητα καὶ κόσμος, πού ἔχει φθάσει μαζί μας ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς γιὰ τὴ μεγάλη ἡμέρα.

Κατηφορίζουμε πρῶτα πρὸς τὴν Κοιλιάδα τῶν Γιγάντων, περιφημὴ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους βιβλικούς καιροὺς τῶν πολέμων τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τῶν Φιλισταινῶν. Ὑστερα φθάνουμε στὴ στέρα, ὅπου ἔπιαν νερό οἱ Μάγοι καὶ κατόπιν, ἀκολουθώντας τὸν Ἀστέρα, προνόρησαν πρὸς τὴν Βηθλεέμ. Στὴ στέρα αὐτὴ ποτίζουν σήμερα τὰ πρόβατά τους οἱ τσοπάνηδες, ἀπόγονοι τῶν ἱερῶν ἐκείνων ποιμένων τῆς Γραφῆς, πού ἄκουσαν τὴν ἀγγελικὴ λαλή: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»...

Σὲ κάμποι ὥρα διακρίνουμε ἀπὸ μακριὰ τὴ Βηθλεέμ. Ξεχωρίζουμε καθαρά τὰ λευκά σπιτάκια καὶ τὰ καμπαναριά τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς. Μπροστὰ μας προπορεύονται γυναῖκες μετὰ τὴν τοπικὴ ἐνδυμασία τους, τὰ χιονᾶτο πέπλο καὶ τὶς μεγάλες στάμνες στὸ κεφάλι. Θέαμα γραφικώτατο καὶ ὑποβλητικὸ, πού μᾶς μεταφέρει εἰκοσι αἰῶνες πίσω, στὰ χρόνια τῆς γεννήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ τοῦ Κόσμου. Ἡ Βηθλεέμ εἶναι μιά μικρὴ κωμόπολις, μὲ δέκα περίπου χιλιάδες κατοίκους ὁλῶν τῶν φυλῶν, γεωργούς τὸ περισσότερο, πού ὁ γραφικὸς γύρω ἐλαιῶνας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς θρέψῃ. Γι' αὐτὸ, ἀναγκάζονται νὰ κάνουν εἶδη λεπτουργικῆς, σταυρουδάκια καὶ ἄλλα μικρὰ ἐνθύμια, τὰ ὁποῖα πουλοῦν στοὺς ξένους ἐπισκέπτες, πού ἔρχονται ἐκεῖ τέτοιες ἡμέρες. Ἔτσι σιγά - σιγά ἔχει ἀναπτυχθῇ μιά ἀληθινὴ βιοτεχνία στὴ μικρὴ αὐτὴ πόλιν.

Στὴ Βηθλεέμ, πατρίδα τοῦ Δαυὶδ, πού τ' ὄνομά της σημαίνει «Ψωμότοπος», ὑπάρχουν, ὅπως καὶ σ' ὅλη τὴν ἄλλη παλαιστίνη, ἀρκετοὶ Ἕλληνες. Ἡ πόλις εἶναι γεμάτη διάφορα ξένα σχολεῖα, μοναστήρια καὶ πρὸ πάντων ἐκκλησίες ἀρχαίες, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτη θέσι κατέχει ὁ «Μέγας Ναὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ», χτισμένος ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Ναὸς αὐτὸς φαίνεται ἀπ' ἔξω βαρὺς καὶ ψυχρὸς, μὰ τὸ ἐσωτερικὸ του ἔχει ἕναν περιφνημὸ διάκοσμο μὲ διάχρυσα μωσαϊκά, καθὼς καὶ τέσσερες σειρὲς κολῶνες μονόλιθες καὶ πορφύρες, πού τὸν χωρίζουν σὲ πέντε μέρη. Ὅλα ἐκεῖ μέσα εἶναι ἀρχαῖα καὶ ἱστορικά, βαλμένα μὲ καλαισθησία καὶ μὲ αὐστηρὴ Βυζαντινὴ ἀπλότητα, σύμφωνα μὲ τὴν ἱερότητα τοῦ νάου.

Κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Ναὸ, κατεβαίνοντας δεκαπέντε σκαλοπάτια, βρισκόμαστε στὸ Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως, ὅπου εἶναι τὸ παρεκκλήσιο. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ πολυτέλεια ἀφάνταστη. Ὅλα ἀστράφτουν ἀπ' τὸ χρυσάφι καὶ τὰ πολύτιμα πετράδια, ἀναθήματα εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Καὶ τριάντα - δυὸ ἀκοίμητες καντήλες καὶν ἐμπρὸς στὸ θυσιαστήριο μὲ τὸν ἀργυρὸ ἀστέρα, πού φέρει τὴν ἐπιγραφή: «Ἐδῶ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐτέχθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός».

Η ΦΑΤΝΗ

᾽Ω φάτνη, φῶς ἀνέσπερο, ἀπλὸ καὶ μαγεμένο, πηγὴ ζωῆς ἀστείρευτῆς στὸν κάθε ἀπελπισμένο. Ἀστρα, οὐρανὸς ὁ θάλος σου, γαλήνη εἶν' ἡ θωριά σου, τὴν ἀφθαστὴ ὁμορφιά σου σκύδω καὶ προσκυνῶ. Τριγύρω, τὰ δροσόχορτα στὴν πάχνη τοῦ χειμῶνα κι' ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ λούλουδα στὸ μυρωμένο ἀνθῶνα, ψηλά, σὰ χέρια, ὑψώνονται καὶ δέονται σταυρωμένα στὴν Παναγιά Παρθένα καὶ στὸ μικρὸ Χριστὸ. ᾽Ω φάτνη, Ἀγάπη μὴνυσε μὲ μιά βαθειὰ φλογέρα. Μ' Ἀγάπη, φῶς πλημύρισε τὶς χώρας, πέρα ὡς πέρα. Μὲς στῆς Ἀγάπης νὰ καὶ, τὸ φλογερὸ καμίνι, τὸ μίσος καὶ νὰ γίνῃ κι ἐκεῖνο Ἀγάπης φῶς!

Π. ΠΕΤΡΗΣ

(Ἀνθολογία Δαμασκού)

Ἡ τελετὴ τῆς Γεννήσεως ἀρχίζει ἀπ' τὴν Παραμονή στὴ Βηθλεέμ, στὴν πλατεία τῆς πόλεως εἶναι κινήσις μεγάλη καὶ πλήθη κόσμου βρίσκονται παντοῦ, στοὺς δρόμους, στὰ παρὰθūra καὶ στὰ μπαλκόνια τὰ ση-

Ἀπόγονοι τῶν ποιμένων τῆς Γραφῆς ἄγρυπνος κοντὰ στὸ ποίμνιό του.

μαιοστόλιστα, ὅπου ὁ ξενητεμένος Ἕλληνας μετὰ κρυφὴ χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια ἀντικρύζει σὲ ἀρκετὰ σπιεῖα τῆς Γαλανόλευκῆς. Ὅλοι περιμένουν τὸν Πατριάρχη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα μὲ τὴν ἀκολουθία του ἀπὸ Ἀρχιερεῖς, πλήθη κληρικοῦς καὶ ψάλτες, γιὰ τὶς Ἀκολουθίες τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Ὁρθρου. Αὐτὴ ἡ τελευταία γίνεται τὰ μεσάνυκτα.

Γυναῖκες μετὰ τὴν τοπικὴ ἐνδυμασία καὶ τὸ χιονᾶτο πέπλο.

χτα, μέσα στὸ ὑπόγειο παρεκκλήσιο τοῦ Ἱεροῦ Σπηλαίου.

Καὶ τότε ὅλες οἱ καμπάνες οἱ ἀμέτρητες, ὅσες ὑπάρχουν μέσα στὴν Ἀγία πόλιν τῆς Βηθλεέμ ἤγουν σ' ὅλους τοὺς τόνους καὶ σ' ὅλες τὶς φωνές. Διαλαλοῦν σὰ πέρατα τοῦ Κόσμου τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα: «Ἡ Παρθένη σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκει καὶ ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον τῷ Ἀποσίτῳ προσάγει».

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΣΕ ΛΕΥΚΟ ΦΟΝΤΟ

KATHLEEN JEPPI

Τ. Διτρίας τοῦ ΕΣΝ τῆς ἐν Γενεύῃ Ἑνώσεως τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν

Γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε καλλίτερα τὶς συνθήκες τῆς Γενεύης, ἂς γνωρίσωμε πρῶτα τὴ σύνθεσι τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁ Διεθνὴς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τοὺς Ἑρυθροὺς Σταυροὺς κάθε χώρας (Ἑθνικοὺς Ἑρυθροὺς Σταυροὺς).

β) Ἀπὸ τὴ Διεθνή Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

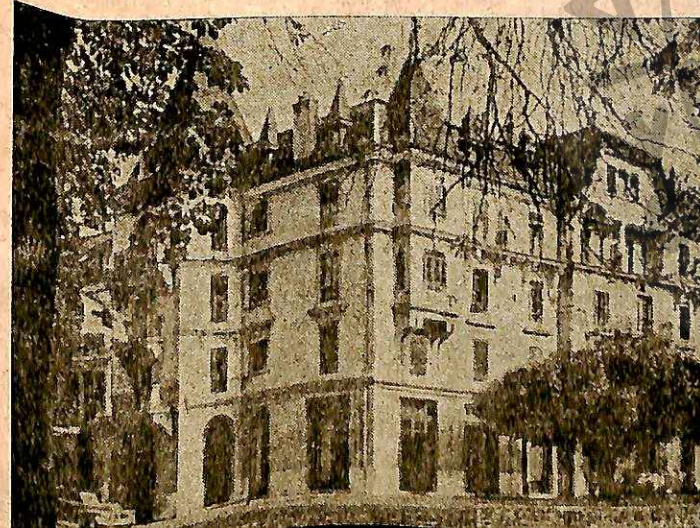
γ) Τὴν Ἑνωσιν τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν.

Ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία στὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ εἶναι ἡ Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία συνέρχεται κάθε 4 χρόνια καὶ μετέχουν σ' αὐτὴν ἀντιπρόσωποι καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς παραπάνω ὁργανώσεις καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων, πού ὑπέγραψαν τὶς συνθήκες Γενεύης.

α) Οἱ ΕΡΥΘΡΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ἡ Ὁργάνωσις καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, στὶς διάφορες χώρες, εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους, ὅπως εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἰδρυσις τῶν ὀφείλεται στὸν Ἑρρίκο Ντυνάν, ὁ ὁποῖος εἶχε συλλάβει, ὅπως εἶδαμε, τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως συλλόγων, πού νὰ ἀναλάβουν ἐν καιρῷ εἰρήνης τὸ ἔργον τῆς ἐξασκήσεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὥστε νὰ γίνουν αὐτοὶ ἱκανοὶ νὰ παρέχουν βοήθειαν εἰς τοὺς τραυματίας ἐν καιρῷ πολέμου. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, βέβαια, τὸ ἔργον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ δὲν περιορίσθηκε μόνο σ' αὐτὸ τὸ καθῆκον. Οἱ τομεῖς τῆς δραστηριότητός του ἐπλήθυναν. Ἀλλὰ πάντως, τὸ ἀρχικὸ του ἔργον, παρέμεινε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τοῦ προγράμματός του.

Τὸ μέγαρον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν στὴ Γενεύη.

β) Ἡ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πολὺ συχνὰ ἀκοῦμε ἀνθρώπους νὰ ρωτοῦν γιὰτί ὑπάρχουν 2 Διεθνεῖς Σώματα στὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ: Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἡ Ἑνωσις τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν.

Ἡ ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα αὐτὸ βρίσκεται στὸ ἀρθρο τῆς πρώτης συνθήκης τῆς Γενεύης, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἱατροί, νοσοκόμοι, τὸ λοιπὸν ὑγειονομικὸ προσωπικόν, ὡς καὶ τὰ μέσα μεταφορᾶς τῶν τραυματιῶν, πρέπει νὰ θεωροῦνται οὐδέτερα καὶ δὲν πρέπει νὰ προσβάλλονται ἀπὸ κανένα.

Ἐπειδὴ τὸ παραπάνω ὑγειονομικὸ προσωπικόν, εἶναι ἐθνικὸ τοιοῦτο, δηλ. ἀνήκει στὸ στρατὸ τῆς κάθε ἐμπολέμου χώρας, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἐξασκή ἐλεύθερα τὸ ἔργον του χρειάζεται μιά διεθνή οὐδέτερη ὁργάνωσι, πού θὰ μπορῇ νὰ ἐνεργῇ ἀνεξάρτητα καὶ νὰ ἐπεμβάινει, ὅταν χρειάζεται.

Ἡ οὐδέτερα αὐτὴ Διεθνὴς Ὁργάνωσις εἶναι ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ ἕνεκα τῶν ἰδιαίτερων εὐθυνῶν τῆς καὶ τῆς ἐιδικῆς συνθέσεώς της, μόνο ἀπὸ Ἑλβετοὺς πολίτας, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ ἀναλάβῃ ὅλα τὰ διεθνῆ ἔργα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, οὔτε μποροῦσε ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς θεωρήθηκε ἀναγκαῖα ἡ ἰδρυσις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν, στὴν ὁποίαν ἀνατέθηκαν τὰ ἔργα, πού θὰ περιγράψωμε παρακάτω.

Χάρη στὸ Διεθνὲς Ἑρυθρὸ Σταυρὸ ἔφθαναν διαρκῶς δέματα μὲ τρόφιμα καὶ ἱματισμὸ στοὺς αἰχμαλώτους πολέμου κατὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμο.

Πρόδρομος τῆς Διεθνούς σημερινῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν ἡ ὁμάς τῶν πέντε, ὁ Ντυνάν καὶ οἱ 4 Ἑλβετοὶ συνάδελφοί του, πού ὀργάνωσαν τὴν πρώτη διάσκεψιν τῆς Γενεύης τὸ 1863. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν γνωστοὶ ὡς «Ἐπιτροπὴ Γενεύης γιὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν στρατιωτῶν».

Ἀπὸ τὸ 1864 ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνεργοῦσε, ὡς οὐδέτερος πράκτωρ, γενικῶς γιὰ ὅλα τὰ θύματα πολέμου ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος. Ἔστειλε τοὺς οὐδέτεροὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ πεδία τῶν μαχῶν τοῦ περασμένου αἰῶνος καὶ ἐνεθάρρυνε καὶ ἐνίσχυε τὶς ὁργανώσεις βοηθείας κάθε Κράτους εἰς τὸ ἔργον τῶν γιὰ τὴν προμήθειαν ἱατρῶν, νοσοκόμων καὶ ἐφοδίων γιὰ τοὺς τραυματίας.

Σὲ λίγο προσετέθη καὶ ἡ ἰδρυσις ἐιδικοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ Περιθάλψεως αἰχμαλώτων πολέμου. Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο αὐτὸ σιγά - σιγά ἐξεπήγαγε ἡ σημερινὴ ὑπηρεσία αἰχμαλώτων πολέμου, ἡ ὁποία, ὅπως ξέρομε, κατορθώνει ἐν καιρῷ πολέμου νὰ μοιράζῃ τρόφιμα καὶ ἱματισμὸ στὰ στρατόπεδα αἰχμαλώτων πολέμου, νὰ φροντίζῃ γιὰ τὴν ψυχαγωγία τους καὶ νὰ πληροφωρῇ τοὺς συγγενεῖς των, πού βρίσκονται καὶ νὰ τοὺς θέτῃ σὲ ἐπικοινωνία. (Συνεχίζεται)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΝΑΓΕΛΛΕΙ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ

«Ο κόσμος περνάει δύσκολες μέρες στην Ελλάδα. Τού κάκου οι επικλήσεις στο Δία και οι ρυτίδες στους Όλυμπους θεούς... Έχουν πληθύνει ακόμα στον τόπο οι άθεοι, που σατυρίζουν αδιάντροπα κι αυτόν τον νεφεληγερέτη και ερίγδουπο πατέρα των θεών...

Μα πάντα μένουν οι πιστοί, που προσφέρουν θυσίες στους βωμούς και προσεύχονται στα ιερά!...

Τη χρονιά εκείνη ο χειμώνας είναι βαρύς. Μα οι φανατικοί «πιστοί» δεν διατάζουν να πάρουν το δρόμο για τους Δελφούς, προσκυνητές στο ιερό του Απόλλωνος. «Η Πυθία δίνει πάντα στον κόσμο τους χρησμούς της και μ' αυτούς... την έλπίδα...

Ο ιερεύς του Απόλλωνος, ένας σεβάσμιος γέρος, που οι ρυτίδες αλλοιώνουν από χρόνια τώρα το γερασμένο του πρόσωπο, υποδέχεται τους προσκυνητές στην είσοδο του Ιερού χώρου. Εκεί πέρα κάτω από την Κασταλία πηγή, στο βράχο που σήμερα είναι γνωστός με το όνομα Λογάρι...

Και τους καλωσορίζει μ' ένα λόγο εμπνευσμένο... Τους καλεί να εξαγουρίσουν στους θεούς, στους θεούς των πατέρων τους... Να πυκνώσουν τις θυσίες... Γιατί...

Μα σέ μια στιγμή ο ιερεύς του Απόλλωνος κομπιάζει. Τα μάτια του παίρνουν μια περίεργη έκφραση... Λες κι δραματίζεται... Βλέπει στον ούρανό, που τα σύννεφα έχουν σωριασθή βαρεία και κατάμαυρα. Λες και κάτι διαβάσει μέσα στους σχηματισμούς τους, που ολοένα κι αλλάζουν...

Και σέ μια στιγμή με μια φωνή βαθεία, που νομίζει πως έρχεται από τον ούρανό, ο ιερεύς του Απόλλωνος αναγγέλλει:

— Τούτη τη στιγμή γεννιέται ο γιός του Θεού, ο Χριστός. Αυτός θα έχη δύναμη μεγάλη, πιο μεγάλη κι από τον Απόλλωνα! Μα κάποια μέρα ο Απόλλων θά...

«Θέλε να πη πως ο Απόλλων θά νικούσε. Μα δεν απόσωσε το λόγο του. Γιατί την ίδια εκείνη στιγμή

ο ούρανος άστραψε. Ένα άστροπελέκι έπεσε, που θάμπωσε με τη λάμψη του και ξεκούφανε με την βροντή του τον κόσμο...

«Η πόρτα του ιερού χώρου σίστηκε στα δύο κι ο ιερεύς του Απόλλωνος έπεσε κάτω λιπόθυμος...

«Η Κασταλία στέρεψε, η «μάντιδα δάφνη» κάηκε!... Η Καλύβη του Φοίβου έπεσε... Το «λάλον ύδωρ» σταμάτησε τον κελαρυσμό του...

«Ένας Θεός γεννήθηκε τη στιγμή εκείνη!... Ο Θεός της αγάπης. Ένας κόσμος αιώνων πλάνης γκρεμίζταν για να δώσει τη θέσι του στις μεγάλες θεϊκές αλήθειες του Ναζωραίου!

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΛΙΤΑ ΛΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΜΑΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β'

Με το όνομα Βιταμίνη Β' έννοούμε ολόκληρη ομάδα βιταμινών, οι οποίες έχουν την ιδιότητα να διατηρούν το δέρμα μας και τα μάτια μας γερά, να δυναμώνουν τα νεύρα, να προλαμβάνουν την κόπωση και να μετατρέπουν την τροφή, που τρώμε, σε θερμότητα και ενέργεια. Η Βιταμίνη Β1 είναι αντισειχική.

Απουσία της Βιταμίνης Β1 ή θιαμίνης από τη διατροφή μας οδηγεί στην άρρώστεια τη γνωστή με το όνομα Μπέρι - Μπέρι, από την οποία προσβάλλονται συχνά οι κάτοικοι των χωρών της Μέσης Ανατολής, διότι τρέφονται κυρίως από ξεφλουδισμένο ρύζι.

Η άρρώστεια αυτή χαρακτηρίζεται από παράλυσι των κάτω άκρων και καθολικό οίδημα.

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ

Η Βιταμίνη Β1 βρίσκεται στη φλούδα των δημητριακών (γι' αυτό είναι ωφελιμότερο το μαύρο από το άσπρο ψωμί), στα λαχανικά, το βωδινό σηκόνι, τα καρύδια, το γάλα και στη μαγιά της μύρας.

Η Βιταμίνη Β2 ή ριβοφλαβίνη βρίσκεται στα φρέσκα λαχανικά στο ψαχνό κρέας, το γάλα, το σηκόνι, τα αυγά και στη μαγιά.

Η Βιταμίνη Β2 προλαμβάνει στομαχικές διαταραχές και δερματικές παθήσεις.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΓΕΡΟΥ ΕΛΑΤΟΥ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

II

Σάν τον έλβετικό Γεροπλάτανο, που αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, υπάρχουν και στον τόπο μας πολλά δέντρα, που έχουν πιο σεβαστή ηλικία και από την ηλικία του «Ελάτου» της «Ελβετίας» και που η ζωή τους μάλιστα συνδέεται με σημαντικά ιστορικά γεγονότα της ζωής του Έθνους μας. Τα πιο γνωστά από αυτά είναι.

1. Ο χιλιεχρονικός Πλάτανος του «Ιπποκράτη» στην Κω, που είναι γνωστός σ' όλο τον κόσμο και που για να τον θαυμάσουν και για να τον φωτογραφίσουν ξεκινούν περιηγητές από τα πέρατα του κόσμου.

2. Ο ιστορικός Πλάτανος στην πλατεία της Αγίας Λαύρας στα Καλάβρυτα, που κάτω απ' τον ίσκιο του συγκεντρώθηκαν οι οπλαρχηγοί στα 1821 περιμένοντας να βγεί από την εκκλησούλα και να σηκώσει τη σημαία της Επανάστασης ο Αρχιεπίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός. Είναι το Πλάτανο, που έχει το πιο μεγάλο πάχος στη χώρα μας.

3. Η Καστανιά αιώνα, ένα αιώνόβιο δέντρο Καστανιάς που φυτρώνει κοντά στη Μονή της Μεγίστης Λαύρας, στο Άγιον Όρος και που η κουφάλα της χρησιμοποιείται για άσκητήριο.

4. Ο μεγάλος ιστορικός Πλάτανος των Δελφών.

5. Ο αιώνόβιος αειθαλής Πλάτανος στο χωριό Αζωρές, στο Νομό Χανίων, σημαδιακό δέντρο, γιατί κάτω από τον ίσκιο του αναπαύονταν οι 99 άγιοι πατέρες, που άσκητησαν εκεί.

6. Η Ντουσκάρια πελώρια και αιώνόβια Δρύς, που έμεινε στη θύμηση των κατοίκων της Θεσπρωτίας στην «Ηπειρο» κι άφησε το όνομά του στην περιοχή 15 χωριών πάνω στην οροσειρά του Σουλίου. Δεν σώζεται πια σήμερα.

7. Το σημαδιακό Κυπαρίσσι, που φυτρώνει στο χωριό Ζελενίτσα στ' Απάνω Αγραφα, έπαρχία Εύρυτανίας, τόσα άλλα δέντρα, Δρύς, Πρίνοι κλπ. που συνδέονται με τη θρησκευτική πίστη του λαού μας, σ' όλα σχεδόν τα ευρωπαϊκά χωριά, ένα πλήθος άλλων δέντρων, που είναι γνωστά στη Θεσσαλική Πίνδο και στην «Ηπειρο» ως Κλαριά του Πάτερ Κόσμου κι άλλα ακόμα που δε με παίρνει ο χώρος να τ' αναφέρω εδώ. Υπάρχουν λοιπόν και στη Χώρα μας τέτοια αξιοπρόσεκτα δέντρα, όπως ο έλβετικός Έλατος, μα χρειάζεται να βρεθί κάποιος να τα κόμη γνωστά και να τραβήξει την προσοχή και το ενδιαφέρον του κόσμου πάνω στην ύπαρξή τους.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Τρείς φορές το χρόνο άνεβαινε ο Παπανικόλας απ' το χωριό του άπάνω στο βουνό, στις τσοπάνικες καλύβες για να λειτουργήσει:

Μιά φορά τη Λαμπρή, άλλη μιά το Δεκαπενταύγουστο και την τρίτη τα Χριστούγεννα. Και άνεβαινε πάντα από την παραμονή. Σάν έρχόταν ή μέρα αυτή, να σου και έφτανε στο σπίτι του παπᾶ ένας τσοπάνης, σταλμένος από το βουνό μ' ένα μουλάρι γερό, που είχε στο σαμάρι του στρωμένο κόκκινο κίλιμι.

— Καλή σου μέρα, Δέσποτα, έλεγε. Ήρθα για να σε πάρω ν' άνεβούμε στο βουνό ως τις καλύβες μας, να μᾶς εύλογήσης. Κι έσκυβε και φιλούσε με σεβασμό και ευλάβεια του παπᾶ το χέρι.

Αυτό ήταν το κάλεσμα. Και είχε καταντήσει τόσο συνηθισμένο πράμα και τυπικό, που ο Παπανικόλας το περίμενε καθώς περίμενε τις μέρες με τη σειρά πρώτα τη Δευτέρα, ύστερα την Τρίτη στερνά την Τετάρτη και κατόπιν τις υπόλοιπες. Μόλις πλησίαζε ο καιρός, έλεγε ο παπᾶς στην Αγάθη την πρεσβυτέρα του:

— Το δίχως άλλο, Αγάθη, όπου και νᾶναι θά μᾶς κοπιάσει πάλι ο τσοπάνης με το μουλάρι του.

Δώδεκα χρόνια το ίδιο πράμα έπαναλαμβάνονταν και ο Παπανικόλας άνεβοκατέβαινε στους τσοπάνηδες να τους λειτουργήσει και το είχε για μεγάλη άμαρτία να άφιση τις φαμίλιες τους δίχως την άγια μετάληψη εκεί ψηλά στο βουνό μακριά από τον άλλον κόσμο, μέσα στις ατέλειωτες λαγκαδιές, στα πανύψηλα έλάτα, στα πλατύφυλλα πλατάνια.

Μα για τα Χριστούγεννα τούτα που διηγούμαστε, το πράμα άλλαζε. Ο καιρός ήταν τόσο κακός. Φυσούσε άγριο ξεροθόρι και το χιόνι δεν έπαυε να πέφτει αδιάκοπα. Και ο παπᾶς ήταν άνθρωπος ηλικιωμένος και δεν ήταν εύκολο να περάσει τρεις ώρες δρόμο για να πάσ στο βουνό. Η καμένη ή πρεσβυτέρα έτρεμε μήπως άκούση στην αυλή το μουλάρι και όλο γύριζε τα μάτια της κατά το παράθυρο και κοίταζε.

Μα απ' αυτό, που φοβόταν, δε γλύτωσε, και μάλιστα άντι ένας τσοπάνης, έφτασαν δυο μ' ένα μαύρο μουλάρι δυνατό, τυλιγμένοι στις χοντρές γκριζές τριχωτές κάπες τους.

Καλωσορίσατε, παιδιά μου! τους είπε με καλωσύνη ο παπᾶς. Πως κατεβήκατε με τέτοιον καιρό; Πως δε φοβηθήκατε μήπως κρυώσετε;

— Εμείς, παπᾶ μου, είμαστε μαθημένοι από παγωνιές και χιόνια και δεν κρυώνουμε. Σάν είδαμε τον καιρό άναποδο, σκεφτήκαμε πως δε θά μπορούσαμε να αρθής του λόγου σου να λειτουργήσης και γι' αυτό σου φέραμε λίγες προσφορές και μερικές λαμπάδες για την εκκλησιά τη δική σας. Λυπούμαστε που δε θά λειτουργήσουμε και δε θά μεταλάβουμε χρονιά μερα, μα τί να γίνη. Αυτά παθαίνομε εμείς, που ζούμε στις έρημιές.

— Όχι, παιδιά μου, τους λέει ο παπᾶς. Τις προσφορές και τις λαμπάδες σας να τις πάρετε πίσω γιατί θαρθώ μαζί σας κι εγώ στο βουνό. Όπως

τόσα χρόνια δε σᾶς άφησα, δε θά σᾶς άφήσω και τώρα. Άς είναι κακός ο καιρός. Ο Θεός θά μᾶς βοηθήσει ν' άνεβούμε στις καλύβες σας για να γιορτάσουμε όλοι μαζί εκεί τα άγια Χριστούγεννα.

Ζήτησαν από την πρεσβυτέρα το σάκκο με τα ιερά άμφια, την αποχαιρέτησαν και ξεκίνησαν. Ός ένα διάστημα ο δρόμος ήταν ύποφερτος και το χιόνι δεν τον είχε πολύ σκεπασμένο. Πιο πάνω όμως, όσο άνεβαιναν, το χιόνι έπεφτε πυκνότερο και το κρύο ήταν πιο τσουχτερό. Ο Παπανικόλας μ' όλα τα γερατιά λές και δεν καταλάβαινε τίποτε από αυτά. Τυλιγμένος με μιά γερή φλοκωτή, που του είχε δώσει ή πρεσβυτέρα και γεμάτος από την άσβεστη και δυνατή φλόγα της πίστεως, που φλόγιζε τα στήθια του, μπόρεσε και έφτασε στις καλύβες με τους συντρόφους του, δίχως να πάθει το παραμικρό.

Κατά τα μεσάνυχτα ο σεβάσμιος ιερέας έστρωσε στη μεγάλη καλύβα, που την είχαν καμωμένη ξεπίτηδες οι τσοπάνηδες για έκκλησία, σ' ένα τραπέζι επάνω το Άντιμίνσιο και άρχισε ή λειτουργία.

Τα τσοπανόπουλα κοίταζαν τον Παπανικόλα σά θαμπωμένα, σά να κατέβηκε την ώρα εκείνη από τα ούράνια. Όπως ήταν λαμπροφορεμένος με τη χρυσοστόλιστη στολή του, με το πετραχήλι, με το φελόνι, με το επιγονάτιο, τους φαινόταν πως ήρθε από άλλους κόσμους.

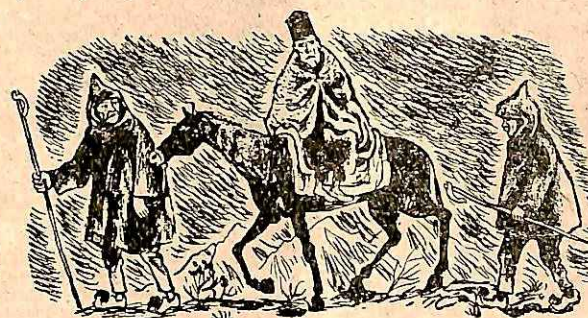
— Η Γέννησίς σου, Χριστέ, ο Θεός ήμῶν άνέτειλε τῷ κόσμῳ το φῶς το της γνώσεως...

— Η Παρθένος σήμερα τον Υπερούσιον τίκτει... Όλους αυτούς τους φαλμούς τους έφαλε με τόση τέχνη και με τόση μελωδία ο Παπανικόλας, ώστε έκαμε τους τσοπάνηδες να νομίζουν πως βρίσκονται αληθινά στη Βηθλεέμ κοντά στη Μαρία και στον Ίωσήφ και στο Θείο βρέφος.

Και την ιδέα τους αυτή τη δυνάμωνε το χιόνι, που έπεφτε, και το βέλασμα, που έκαναν τα πρόβατά τους έξω από την καλαμμένα τους εκκλησιά, και τα γαυγίσματα των σκυλιών και ο ήχος των κούδουνιων, που άκούσαν. Ύστερα ο παπᾶς τους έβγαλε λόγο, τους είπε να είναι άγαπημένοι μεταξύ τους και να φυλάγουν τις έντολές του Θεού.

Και όταν τα γράμματα όλα τελείωσαν, ο παπᾶς σήκωσε το Άγιο Ποτήρι και είπε το «Μετά φόβου Θεού», τότε όλοι μικροί και μεγάλοι πλησίασαν κοντά του και πήραν τη Θεία Κοινωνία. Τί συγκίνησι ήταν εκείνη τότε Θεέ μου; Τί άνατριχίλα; Με την Άγια Κοινωνία λές και έγιναν όλοι τους αλλιώτικοι. Ύστερα πήραν αντίδωρο και οχόλασε ή εκκλησία. Οι τσοπάνηδες για να ευχαριστήσουν τον Παπανικόλα μετά το φαγητό, έπαίξαν φλογέρα, τραγούδησαν τραγούδια του βουνού και της σπάνης και χόρεψαν. Η ευχαρίστηση που έννοιωσε ο παπᾶς δεν περιγράφεται. Όταν γύρισε στο χωριό και τον ρώτησε ή Αγάθη πως πέρασε στο βουνό, της άποκρίθηκε:

— Τα Χριστούγεννα τούτα, Αγάθη, ήταν από τα καλύτερα από όσα γιόρτασα ποτέ στη ζωή μου.

Ο Παπανικόλας τυλιγμένος με μιά γερή φλοκωτή...

A large group of people, including men, women, and children, are gathered in a field, likely participating in a community activity or a school excursion. They are standing in rows, and a large building is visible in the background.

A large group photograph of the 1911-12 Class, consisting of approximately 50 students and their teachers, posed in front of a school building with several windows. The students are arranged in multiple rows, with some kneeling in the front and others standing behind. They are dressed in early 20th-century attire, including sweaters, blouses, and dresses. The background shows a light-colored building with dark-framed windows.

A black and white photograph showing a group of about ten people, including children and adults, standing in a courtyard or square. In the background is a large, multi-story stone building with several arched windows. A long wooden ladder is leaning against the side of this building. The people are dressed in early 20th-century clothing. The ground is paved or cobblestoned. The overall scene suggests a historical or archaeological site, possibly related to the 'Old City' mentioned in the text.

A black and white photograph of a large group of children and two adults standing outdoors in front of a dense, leafy bush. The group consists of approximately 18 children of various ages, mostly girls in dresses, and two men on the far left. They are all smiling and looking towards the camera.

A black and white photograph showing a group of people, including children and adults, gathered outdoors. Some individuals are seated on the ground, while others stand behind them. The scene appears to be a group portrait or a gathering in a rural or outdoor setting.

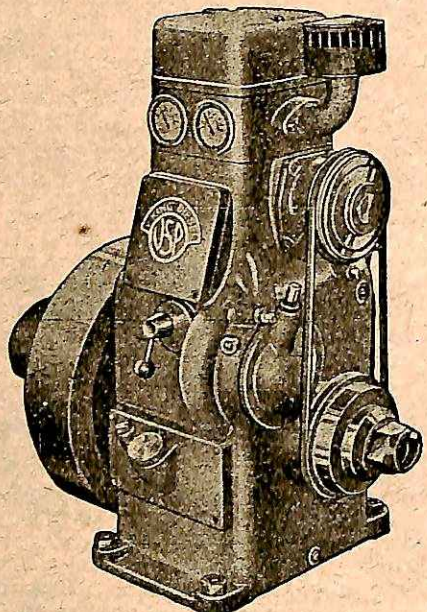
A black and white photograph showing three men in a rocky, mountainous landscape. One man stands in the center, another is seated to the left, and a third is bent over on the right, possibly working with the ground. They are wearing traditional or rugged clothing.

A large group of students and faculty posing outdoors in front of a building. The group is arranged in several rows, with some individuals standing and others sitting or kneeling on the ground. The background shows a large, light-colored building with multiple windows and a central entrance. The overall tone of the photograph is sepia or aged.

Ερυθροσταυρίται Δ' Δ.
Σ. Πύργου κουρεύουν
τούς συμμαθητάς των.
Juniors of the 4th E-
lem. School Pyrgos,
cutting the hair of
their school-mates.

Ένας από τους μεγαλύτερους εφευρέτες των τελευταίων εκατό ετών θεωρείται και ο Ροδόλφος Ντίζελ, ο εφευρέτης των «μηχανών εσωτερικής καύσεως» ή «κινητήρων Ντίζελ», όπως λέγονται με τον τεχνικό όρο, ή των πετρελαιομηχανών και βενζινομηχανών, όπως τις λέμε συνήθως.

Και η γνώμη αυτή δεν είναι άδικαιολόγητη γιατί πραγματικά οι κινητήρες Ντίζελ χρησιμοποιούνται σε άπειρες ανάγκες του ανθρώπου: Στην κίνηση των πλοίων — τα πλοία αυτά λέγονται «μότορσιπ», με τον αγγλικό όρο, — στα αυτοκίνητα, στα αεροπλάνα, στα «τρακτέρ», στα μικρά και μεγάλα εργοστάσια, στους σιδηροδρόμους, — με μία λέξη παντού όπου χρειάζεται κίνηση. Όπως έγραψε κάποιος ειδικός, η εφεύρεση

Τύπος κινητήρος Ντίζελ.

αυτή έφερε επανάσταση στη βιομηχανία και συνετέλεσε στη γρηγορότερη πρόοδο του ανθρώπου και του πολιτισμού.

Ο Ροδόλφος Ντίζελ ήταν γερμανικής καταγωγής. Γεννήθηκε όμως στο Παρίσι, το 1858. Ο πατέρας του ήταν ένας φτωχός τεχνίτης. Το 1870, εξ αίτιας του γαλλογερμανικού πολέμου, η οικογένειά του αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη γαλλική πρωτεύουσα και να εγκατασταθεί στο Λονδίνο. Άλλα η ζωή της οικογένειας Ντίζελ ήταν και εκεί δύσκολη. Γι' αυτό οι γονείς του αναγκάστηκαν να στείλουν το μικρό Ροδόλφο σε συγγενείς των στο Μόναχο. Εκεί εφοίτησε σε κάποια τεχνική σχολή. Ήταν τόσο η επιμέλεια και η πρόοδος του στα μαθήματα, ώστε ο νεαρός Ντίζελ κατόρθωσε να κερδίσει μία υποτροφία του τεχνικού ινστιτούτου του Μονάχου και σε ηλικία 20 χρονών να πάρει το δίπλωμα του μηχανικού μαζί με τα συγχαρητήρια των καθηγητών του.

Την εποχή εκείνη στα εργοστάσια, στα πλοία, στους σιδηροδρόμους χρησιμοποιούντο οι ατμομηχανές, που δεν ήταν βέβαια τόσο τελειοποιημένες όσο είναι σήμερα. Οι ατμομηχανές όμως είχαν και έχουν ένα μεγάλο μειονέκτημα. Ένα μεγάλο μέρος από τη θερμότητα, που παράγει το κάρβουνο ή το πετρέλαιο, που τις θερμαίνουμε, πηγαίνει χαμένο. Κι αυτό το καταλαβαίνουμε εύκολα αν συλλογιστούμε, ότι ένα μέρος από τη θερμότητα αυτή χάνεται στον αέρα, που βρίσκεται γύρω από την ατμομηχανή, άλλο φεύγει στην ατμοσφαίρα μαζί με τον ζεστόν αέρα από την καπνοδόχο, και ένα μέρος φεύγει ως καπνός.

Έτσι από τη δύναμη, που μπορεί να παράγει το κάρβουνο ή το πετρέλαιο, που χρησιμοποιούμε για να θερμαίνουμε μία ατμομηχανή, χάνονται περίπου τα 9/10 και μόνο το 1/10 της δύναμεις μένει πραγματικά για να χρησιμοποιηθεί από τον άνθρωπο, όπου του χρειάζεται.

Εκτός από το σοβαρό αυτό μειονέκτημα, οι ατμομηχανές παρουσιάζουν και άλλα. Χρειάζονται πολύ χώρο για την εγκατάστασή τους και απαιτούν πολύ χρόνο για να θερμανθούν, ώσπου να άποκτηση ο ατμός την αναγκαία πίεση για να λειτουργήσει η ατμομηχανή.

Ο νεαρός Ντίζελ άρχισε λοιπόν να βασανίζεται από μία σκέψη: Πώς να κατασκευάσει μία μηχανή που να μην έχει τα μειονεκτήματα αυτά και κυρίως να μιάς άποδίδη περισσότερη εργασία — έργο, όπως λέν οι μηχανικοί, άπ' όσο άπέδιδαν οι ατμομηχανές.

Άφού έβασανίστηκε άρκετά ο Ντίζελ βρήκε τη λύση του προβλήματος, που τον άπασχολούσε. Και πρώτα - πρώτα παρατήρησε το εξής: Όταν συμπιέσουμε σ' ένα κλειστό δοχείο τον ατμοσφαιρικό αέρα, ο αέρας αυτός θερμαίνεται. Και η θερμοκρασία του γίνεται τόσο ύψηλότερη, όσο μεγαλύτερη είναι η πίεση. Για να το καταλάβουμε καλύτερα αυτό, μπορούσε κι έμεις να κάμουμε ένα άπλο πείραμα. Πάίρνομε την τρόμπα, που φουσκώνουμε τη σαμπρέλα του ποδηλάτου ή της μπάλας, που παίζουμε ποδόσφαιρο. Κλείνομε με το δάχτυλό μας την τρύπα της τρόμπας και πιέζομε το έμβολό της. Θα παρατηρήσουμε τότε πώς η τρόμπα ζεσταίνεται.

Σκέφθηκε λοιπόν ο Ντίζελ πώς, αν κατασκεύαζε μία μηχανή με κύλινδρους, μέσα στους οποίους ο αέρας να πιέζεται με έμβολα και τόσο δυνατά, ώστε η θερμοκρασία του να φθάσει, άς πούμε, τους 500 βαθμούς, τότε, αν μέσα στον κύλινδρο εισαγάγουμε μία εύφλεκτη ουσία, πετρέλαιο π.χ., η ουσία αυτή θα ανάψει και θα κινήσει το έμβολο προς την αντίθετη διεύθυνση. Και αν αυτό έπαναλαμβανόταν συχνά, τότε το έμβολο θα έκινείτο μέσα στον κύλινδρο, όπως άκριβώς κινείται το έμβολο μέσα στον κύλινδρο της ατμομηχανής, ο-

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

ταν το σπρώχνει προς τη μία ή την άλλη διεύθυνση η δύναμη του ατμού.

Ξεκινώντας άπ' αυτές τις σκέψεις ο Ροδόλφος Ντίζελ κατασκεύασε την πρώτη μηχανή, στην οποία η εύφλεκτη ουσία άναβε όχι έξω, αλλά μέσα στον κύλινδρο της μηχανής.

Βέβαια για να κατασκευάσει τη μηχανή αυτή έδούλεψε χρόνια και μόλις το 1893 έκαμε την πρώτη δοκιμή. Όταν ο αέρας είχε πιεσθεί δυνατά μέσα στον κύλινδρο, ο Ντίζελ έκίνησε ένα μικρό μοχλό και λίγο πετρέλαιο, σε λεπτά σταγονίδια, έσταξε μέσα. Την ίδια στιγμή άκούστηκε μία έκρηξη σαν κανονιά. Η πρώτη εκείνη μηχανή έκομματιάστηκε άπό τη μεγάλη πίεση, που έδημιουργήθηκε μέσα στον κύλινδρο και ο εφευρέτης της λίγο έλειψε να σκοτωθεί. Οι μηχανικοί, που παρακολουθούσαν το πείραμα, κούνησαν το κεφάλι άπογοητευμένοι. Ο Ντίζελ όμως ήταν καταχαρούμενος. Είχε βρή το σωστό δρόμο για την κατασκευή της μηχανής του.

Και πράγματι μετά 4 χρόνια, το 1897, όταν έγινε νέα δοκιμή, έλειτούργησε ο πρώτος «κινητήρας Ντίζελ», η πρώτη μηχανή «έσωτερικής καύσεως», κανονικά πιά και χωρίς άναποδιές.

Η μηχανή αυτή παρουσίαζε μεγάλα πλεονεκτήματα άπέναντι της ατμομηχανής: Έπαινε μικρότερο χώρο, μπορούσε να μπη σε λειτουργία σε οποιαδήποτε στιγμή, χωρίς να περιμένουμε να ζεσταθεί πρώτα όπως οι ατμομηχανές και το σπουδαιότερο, στη μηχανή αυτή έκερδίζαμε έως 35% άπό την καύσιμη ύλη που χρησιμοποιούμε, ενώ στις ατμομηχανές έκερδίζαμε μόνο 10%.

Η εφεύρεση του Ντίζελ διαδόθηκε με καταπληκτική ταχύτητα σε όλο τον κόσμο. Σε πολλές χώρες ιδρύθηκαν εργοστάσια κατασκευής μηχανών Ντίζελ και το όνομα του εφευρέτη έγινε πασίγνωστο. Γιατί οι μηχανές αυτές έτέθηκαν στην υπηρεσία του ανθρώπου και τον υπηρετούν σε πάμπολλες άνάγκες του, οι οποίες δεν θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν χωρίς αυτές.

Ερυθροσταυρίται Δ. Σ. Λαφνώνος - Ξάνθης, εις τον σχολικόν κήπον.
Juniors of the Elem. School Daphnon-Xanthi, at their school garden.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧ. ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Το άπόγευμα της 3ης Νοεμβρίου έγιναν εις την αίθουσαν των τελετών του μεγάρου του Ε.Ε.Σ. τα έγκαίνια της έκθέσεως λευκωμάτων Σχολικής Άλληλογραφίας σχολικού έτους 1950-51 τα όποια έτίμησαν διά της παρουσίας των ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Ε.Ε.Σ. ο κ. Καρύδης Έκπαιδευτικός Σύμβουλος ως εκπρόσωπος του άσθενούντος 'Υπ. Παιδείας κ. Μιχαήλ, ο Γεν. Δ) της Τύπου κ. Μπέτος, ο Πρόεδρος και τα μέλη της Έφορείας του Ε.Ε.Σ.Ν., ο Πρόεδρος και τα μέλη της Τοπικής Έπιτροπής Ε.Ε.Σ.Ν. Άττικής, Έκπαιδευτικοί και άλλοι.

Ο Πρόεδρος της έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. 'Αμίλλας 'Αλιβιζάτος όμιλών κατά την ήμεραν των έγκαινίων της έκθέσεως Σχολ. άλληλογραφίας. The President G. J. R. C. Mr. Hamilar Alivizatos speaking during the inauguration of the school correspondence exhibition.

Πρώτος έλαβε τον λόγον ο Πρόεδρος της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. 'Αμίλλας 'Αλιβιζάτος, ο όποιος ειπε τα ακόλουθα:

Κύριε Πρόεδρε,

Είμεθα εύτυχείς, διότι και έφέτος η συγκομιδή των λευκωμάτων των Έρυθροσταυριτών είναι πλούσια και άρίστης ποιότητας καταδεικνύουσα την καλή συνεργασία και την κατανόηση του έργου μας εκ μέρους των Έρυθροσταυριτών των Σχολείων μας.

Τα έκτιθέμενα λευκώματα, των όποιων η ένημερότης και ο καλλιτεχνικός καταρτισμός υπερέβησαν τας προσδοκίας μας, άποτελούν δείγμα καλαισθησίας, έπιμελείας και ζήλου των μαθητών και επί πλέον καταδεικνύουν την ένσυνείδητον συμμετοχήν αυτών εις το έργο του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

Θά άπετέλει παράλειψιν, αν δεν άνεγνωρίζετο ότι όπισθεν του ωραίου αυτού έργου, το όποιον μας κάμνει να υπερφανευώμεθα διά τους έπαίνους, που άκούομεν έξωθεν περί αυτού, ύπάρχει η άθόρυβος, άφανής και έπιμονος ύποστήριξις αυτού υπό των κ. κ. διδασκάλων και των κ. κ. Έπιθεωρητών, οι όποιοι έμπεποτισμένοι άπό τα ωραία Ιδανικά του Ε. Ε. Σ. βοηθούν με δλην τους την δύναμιν την ωραία προσπάθειαν, η όποια, όπως έτόνισα άλλοτε, άποτελεί την καλύτεραν διαφήμισιν της Χώρας μας εν τη ζήν.

Κατά το σχολ. έτος 1950-51 ύπέρ τα 500 έλληνικά Σχολεία συμμετέσχον εις την κίνησιν της σχολικής διεθνούς άλληλογραφίας και άπέστειλαν δι' ήμών εις το έξωτερικόν 250 λευκώματα, 240 έπιστολάς, κούκλες και περί τα 2000 παιδικά ζωγραφικά έργα.

Πολλά των λευκωμάτων έστάλησαν εις τας οργανωθείσας διεθνείς έκθέσεις του Νοτίοαφρικανικού Ε. Σ. Ν., του Άργεντινού, του Ιαπωνικού, του Μεξικανικού

και της Κούβας, του Νορβηγικού και του Ιρλανδικού και έτυχον ευμενεστάτων κρίσεων. Τα ζωγραφικά έργα έστάλησαν εις την κατά Άπρίλιον του 1951 οργανωθείσαν διεθνή έκθεσιν του Ιταλικού Ε.Σ.Ν. εις την έκθεσιν του Αυστριακού Ε.Σ.Ν. και τα πλείστα τούτων εις τας 'Ηνωμένας Πολιτείας.

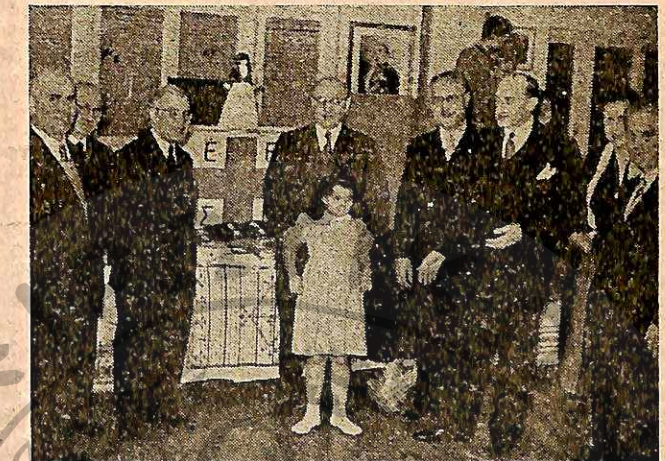
Εις την σημερινήν έκθεσιν συμμετέχουν σχολεία άπό όλόκληρον την Έλλάδα με 250 λευκώματα. Έξ αυτών 126 προέρχονται άπό τα Δημοτικά Σχολεία και τα Γυμνάσια των Έπαρχιών, 70 άπό τα Γυμνάσια και τα Ιδιωτικά Άθηνων και Πειραιώς και 54 άπό τα Δημοτικά σχολεία Άθηνών.

Φρονούντες ότι το ώραϊον αυτό έργο, πρέπει να χρησιμοποιηθή προς ένθάρρυνσιν των προσπαθειών όλων των Έρυθροσταυριτών, άπεφασίσαμεν πριν η σταλούν τα λευκώματα αυτά εις το έξωτερικόν να έκτεθούν έφέτος μόν εις την Θεσσαλονίκην και Πάτρας, άπό του προσεχούς δ' έτους εις περισσότερας πόλεις των έπαρχιών.

Θεωρώ καθήκον μου έπ' εύκαιρία της έκθέσεως να εύχαριστήσω τα παιδιά που ειργάσθησαν με τόσην φιλοτιμίαν διά να έτοιμάσουν τα ώραϊα αυτά λευκώματα και να τα διαβεβαιώσω ότι η προσπάθειά των έπιβραβεύεται σπουδαίως με την τιμήν της όποίας άπολαύθαι το ήγαπημένον όνομα της Πατρίδος μας εις την ζήν διά της εργασίας των.

Εύχαριστώ θερμώς εξ όνόματος του Ε.Ε.Σ. τους κ. κ. Διδασκάλους και Έπιθεωρητάς, οι όποιοι με τόσην αγάπην και προσοχήν έβοήθησαν διά την έπιτέλεσιν του ώραϊου αυτού έργου.

Έπίσης εύχαριστώ και το ζεύγος Χρ. Παπαδοπούλου και το λοιπόν προσωπικόν του Ε. Ε. Σ. Ν., το ό-

Άπό τα έγκαίνια της έκθέσεως λευκωμάτων Σχολικής άλληλογραφίας. Εις την φωτογραφίαν εκ δεξιών προς τα άριστερά, ο Γεν. Έπιθ. Μέσης Άθηνών κ. Ζούκης, η Σύμβουλος της έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Κ. 'Ελ. Ποταμιανού, ο Γεν. Γραμματέυς του Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Γ. Μίνδλερ, ο Σύμβουλος της έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Σιφνιάς, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ο Πρόεδρος της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Α. 'Αλιβιζάτος, ο Πρόεδρος της Τοπ. Έπιτροπής Άττικής κ. Τσαμαθός και ο Γεν. Γραμ. της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

ποιόν με τόσην στοργήν και ζήλον έχουν αναλάβει δλην την φροντίδα της πλήρους και έπιτυχούς διενεργείας της παραλαβής και άποστολής των λευκωμάτων.

Τέλος εύχαριστώ πάντας ύμάς διά την τιμητικήν παρουσίαν σας εις την έκθεσιν και σας διαβεβαιώ ότι αυτή θα ένισχύση ήθικώς τους πρωτεργάτας του ώραϊου αυτού έργου εις την προσπάθειάν των προς διάδοσιν των Ιδανικών του Ε.Ε.Σ. εις την νεαράν κοινωνίαν μας, πράγμα το όποιον θά βοηθήσει περισσότερον άπό κάθε άλλο μέσον διά την πραγματικήν άνύψωσιν της όλης κοινωνικής οργανώσεώς μας.

Μετά τόν κ. 'Αλιβιζάτον όμιλησε ο Έκπρόσωπος του 'Υπ. Παιδείας Έκπαιδ. Σύμβουλος κ. Καρύδης, ο όποιος άπηύθυνε εκ μέρους του Κου 'Υπουργού θερμόν χαίρετισμόν και συγχαρητήρια προς τόν Έκπαιδευτικόν

κόσμον, διά την ἀξίειπαινον προθυμίαν μετά της οποίας ἐργάζεται διά την ἐξάπλωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῶν ὠραίων ἀρχῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο παρακολουθεῖται μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Τελευταῖος ὠμίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐξέφρασε εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς διὰ τὸν ἀξιοθαύμαστον καὶ ἀδιάπτωτον ζήλον, ποὺ δεικνύουν συνεργάζομενοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., τοῦ ὁποῦ ἕνα λαμπρὸν δείγμα ἀποτελοῦν τὰ ὠραιότατα λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας, ποὺ ἡτοίμασαν οἱ Ἑρ)ταὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν, ποὺ ἐδοκίμασε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Γενεῇ μετὰβασίν του, ὅπου καὶ ἤκουσε μὲ ὑπερηφάνειαν ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθμ. 1 κατὰ ὑποδειγματικὸν τρόπον ὀργανωμένος καὶ λειτουργῶν Ἑρ. Σταυρὸς Νεότητος μετὰ τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν ἄλλων χώρων.

Ὑπέμνησε κατόπιν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἑρ)του Γκούθουσις εἰς τὸν διεθνή διαγωνισμόν διὰ τὸ γραμματόσημο τῆς ἐν Γενεῇ Ἑνώσεως τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τελειῶντων παρεκάλεσε τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς νὰ συνεχίσουν τὴν τὸσον γόνιμον μετὰ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. συνεργασίαν τῶν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος καὶ νὰ φροντίσουν μὲ τὴν δημιουργικὴν αὐτῶν πνοὴν νὰ δώσουν, μέσα στὰ πλαίσια τῶν ὑπερόχων ἀρχῶν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, πλέον συγκεκριμένους μορφὰς δράσεως, ἡ ὅποια νὰ προάγῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν γενικὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων μόρφωσιν. Μεθ' ὃ παρεκάλεσε τοὺς παρευρισκομένους νὰ ἴδουν τὰ ἐκτεθειμένα λευκώματα.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἐπισκεπτῶν ὑπῆρξαν ἀριστοί. Τὰ λευκώματα, ποὺ ἐστάλθησαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1950-51 εἶναι τελειότερα καὶ ὠραιότερα καὶ κατὰ 35% περισσότερα τῶν λευκωμάτων τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας σχολ. ἔτους 1950-51 ἀπένευσε τὰ κάτωθι βραβεῖα:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α΄

ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) Ἀρσάκειον Γυμνάσιον, τάξεις Δ΄.
- 2) Ἀρσάκειον Γυμνάσιον, τάξεις Ε΄.
- 3) Κολλέγιον Ἀθηνῶν.
- 4) Παράρτημα Γυμν. Ἀρσακείου Ψυχικοῦ, Δ΄ (2 λευκώματα).
- 5) Παράρτημα Γυμν. Ἀρσακείου Ψυχικοῦ, ΣΤ΄ καὶ Ζ΄.
- 6) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν.
- 7) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΒ΄.
- 8) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΑ΄.
- 9) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΥ΄.
- 10) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΕΑ΄.
- 11) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΣΤΑ΄.
- 12) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΣΤΒ΄.
- 13) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΖΒ΄.
- 14) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΖΥ΄.
- 15) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΗΑ΄.
- 16) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΗΒ΄.
- 17) Γ΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν.
- 18) Ζ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΕΒ΄.
- 19) Η΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΖΑ΄.
- 20) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΑ΄.
- 21) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΒ΄.
- 22) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΗΒ΄.
- 23) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας, τάξεις ΣΤΑ΄.
- 24) Γυμνάσιον Λεβαδείας.
- 25) Γυμνάσιον Χαλανδρίου.
- 26) Α΄ Γυμνάσιον Θηλέων, Πειραιῶς.
- 27) Α΄ Πρότυπον Γυμνάσιον Ἀρρένων, Πειραιῶς.
- 28) Γ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, Πειραιῶς.
- 29) ΣΤ΄ Μικτὸν Γυμνάσιον Καστέλλας, Πειραιῶς, (2 λευκώματα).
- 30) Γυμνάσιον Νικαίας, Πειραιῶς.
- 31) Γυμνάσιον Ὑδρας.

32) Ράλλειον Γυμνάσιον, Πειραιῶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 33) 1ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Κορωπίου, Α΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.
- 34) 15ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.
- 35) 16ον καὶ 17ον Δημ. Σχολ., τάξεις ΣΤ΄, Α΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.
- 36) 11ον Δημ. Σχολεῖον, Β΄ Περιφερ. Ἀθηνῶν.
- 37) 8ον Δημ. Σχολεῖον, Γ΄ Περιφερ. Ἀθηνῶν.
- 38) 18ον Δημ. Σχολεῖον, Γ΄ Περιφερ. Ἀθηνῶν.
- 39) Δημοτικὸν Σχολεῖον Καλυβίων Μεσογείων, Δ΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.
- 40) 1ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφ. Πειραιῶς.
- 41) 1ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Αἰγίνης, Α΄ Περιφ. Πειραιῶς, (2 λευκώματα).
- 42) 1ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Κορυδαλλοῦ, Α΄ Περιφερείας Πειραιῶς.
- 43) 2ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Αἰγίνης, Α΄ Περιφ. Πειραιῶς.
- 44) 6ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφερείας Πειραιῶς.
- 45) 21ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφ. Πειραιῶς.
- 46) 3ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Β΄ Περιφ. Πειραιῶς.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ

- 47) Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτ. «Βυζάντιον», Ἀθηνῶν.
- 48) Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον Εὐαγγελινίδου, Ἀθηνῶν.
- 49) Λύκειον Ἀθηνῶν Ἰωάν. Νούσια.
- 50) Πειραματικὸν Σχολεῖον Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- 51) Ἰδιωτικὸν Δημ. Σχολ. Ε. Πρωτοπαπᾶ.
- 52) Γυμνάσιον Λυκείου Πειραιῶς «Ἑλληνισμός», Κ. Σταυριανοῦ.
- 53) Δημοτικὸν Σχολ. Λυκείου Πειραιῶς.
- 54) Σχολὴ Νέου Φαλήρου, Δημοτικόν.
- 55) Ράλλειον Γυμνάσιον Πειραιῶς.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) Γυμνάσιον Θηλέων Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας, τάξεις ΣΤ΄.
- 2) Γυμνάσιον Θηλέων Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας, τάξεις Δ΄.
- 3) Γυμνάσιον Ἀρρ. Ἀρτης (3 λευκώματα).
- 4) Γυμνάσιον Θηλ. Ἐδέσσης.
- 5) Ἐμπορικὴ Σχολὴ Ἡρακλείου - Κρήτης.
- 6) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων Θεσσαλονίκης.
- 7) Γυμνάσιον Θηλέων Κοζάνης.
- 8) Γυμνάσιον Λατίφου (3 λευκώματα).

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 9) 16ον Δημ. Σχολ. Ἀγιάς - Πατρῶν.
- 10) Δημ. Σχολ. Ἀσσοῦ - Κορινθίας.
- 11) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Γεωργίου - Φακίδος.
- 12) 1ον καὶ 3ον Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου.
- 13) 2ον Δημ. Σχολ. Ἐδέσσης (2 λευκώματα).
- 14) 6ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου - Κρήτης.
- 15) 7ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου - Κρήτης.
- 16) 1ον Δημ. Σχολ. Α΄ Περιφ. Θεσσαλονίκης.
- 17) 1ον Δημ. Σχολ. Β΄ Περιφ. Θεσσαλονίκης.
- 18) 3ον Δημ. Σχολ. Νεαπόλεως καὶ 12ον Δημ. Σχολ. Γ΄ Περιφ. Θεσσαλονίκης.
- 19) 5ον Δημ. Σχολ. Α΄ Περιφ. Καβάλλας.
- 20) 1ον Δημ. Σχολ. Κατερίνης.
- 21) Δημ. Σχολ. Καστρακίου - Καλαμπάκας.
- 22) 1ον Δημ. Σχολ. Κιλκίς.
- 23) 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Ναυπλίου.
- 24) Δημ. Σχολ. Νέας Ἀγχιάλου - Βόλου.
- 25) Δημ. Σχολ. Νέας Σελευκείας - Θεσπρωτίας.
- 26) 2ον Δημ. Σχολ. Ἐάνθης.
- 27) 2ον Δημ. Σχολ. Πρεβέζης.
- 28) 11ον Δημ. Σχολ. Σερρών.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β΄

ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) Ἀρσάκειον Γυμνάσιον, τάξεις ΣΤ΄.

- 2) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΥ΄.
- 3) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΔ΄.
- 4) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΑ΄.
- 5) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΕΥ΄.
- 6) Β΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΖΑ΄.
- 7) ΣΤ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΗΒ΄.
- 8) Ζ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΑ΄.
- 9) Ζ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΔΑ΄.
- 10) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΑ΄.
- 11) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΓΒ΄.
- 12) Θ΄ Γυμνάσιον Θηλέων, τάξεις ΕΑ΄.
- 13) Β΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων, Πειραιῶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 14) 13ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 15) 2ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας, Δ΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ

- 16) Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον Θηλέων.
- 17) Ἰδιωτ. Ἐκπαιδ. Ἑρφ. Λεωνιδοπούλου (3 λευκώματα).
- 18) Ἰδιωτ. Ἐκπαιδ. Γ. Μοσχανδρέου.
- 19) Ἰδιωτ. Ἐκπαιδ. Μερόπης Χατζήτση.
- 20) Λύκειον «Παντάνασσα», Παπαδογεωργῆ, Πειραιῶς.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) Γυμνάσιον Ἀλεξανδρουπόλεως.
- 2) Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς - Ἰωαννίνων.
- 3) Ἀθηναῖδιον Γυμνάσιον Λεμεσοῦ.
- 4) Γυμνάσιον Θηλέων Σερρών.
- 5) Γυμνάσιον Θηλέων Τριπόλεως, τάξεις Δ΄.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 6) Δημ. Σχολ. Ἀμυγδαλῶν - Ἑορδαίας - Κοζάνης.
- 7) 10ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου - Κρήτης.
- 8) Δημ. Σχολ. Κουτσοχείρου - Λαρίσης.
- 9) Δημ. Σχολ. Μακρυωτίκων - Κεφαλληνίας.
- 10) Δημ. Σχολ. Μυλοποτάμου, Β΄ Περιφερείας Δράμας.
- 11) 4ον Δημ. Σχολ. Ἐάνθης.
- 12) Δημ. Σχολ. Πέτρας - Ζαγορίου.
- 13) 1ον Δημ. Σχολ. Πρεβέζης.
- 14) Δημ. Σχολ. Ἀνα Σιατίστης - Κοζάνης.
- 15) Δημ. Σχολ. Φιλαδελφειανῶν - Θεσσαλονίκης.
- 16) 6ον Δημ. Σχολ. Χαλκίδος.
- 17) Δημ. Σχολ. Χερσονήσου - Πεδιάδος.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ΄

ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας, τάξεις ΔΒ΄.
- 2) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας, τάξεις ΣΤΒ΄.
- 3) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας, τάξεις ΗΒ΄.
- 4) Γ΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων, Πειραιῶς.
- 5) Δ΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων, Πειραιῶς.
- 6) Γυμνάσιον Ἐλευσίνος.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 7) 11ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Α΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 8) 16ον καὶ 17ον Δημ. Σχολ., τάξεις Ε΄, Α΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 9) 3ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Β΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 10) 11ον Δημ. Σχολεῖον, Α΄ Περιφ. Πειραιῶς.
- 11) Δημ. Σχολ. Χλόης Αἰγίνης, Α΄ Περιφερείας Πειραιῶς.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- 1) 1ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.
- 2) Γυμνάσιον Καρπενήσιου.
- 3) Γυμνάσιον Ναούσης.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

- 1) Δημ. Σχολ. Ἀμμουδιάς - Σιντικής.
- 2) 1ον Δημ. Σχολ. Ἀμυνταίου - Φλωρίνης.
- 3) Δημ. Σχολ. Βαλτεσινίκου - Ἀρκαδίας.
- 4) 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Βελβενδοῦ - Κοζάνης (2 λευκώματα).
- 5) 2ον Δημ. Σχολ. Δοξάτου - Δράμας.
- 6) 3ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου - Κρήτης.
- 7) 6ον Δημ. Σχολ. Κατερίνης - Πιερίας.
- 8) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀντωνίου, Γόρτυνος - Κρήτης.
- 9) Ἀθηναῖδιον Δημ. Σχολ. Λεμεσοῦ.
- 10) Δημ. Σχολ. Μελίκης - Βερροίας.
- 11) Δημ. Σχολ. Παναγίας - Ἰκαρίας.
- 12) Δημ. Σχολ. Πρινῶν - Μερ)λου - Κρήτης (λευκώματα).
- 15) Δημ. Σχολ. Τριοθασάλων - Μήλου (2 λευκώματα).
- 16) 1ον Πρωτ. δημ. Σχολ. Παιδ. Ἀκαδημίας, Τριπόλεως (7 λευκώματα).
- 17) Δημ. Σχολ. Φιλώτας - Ἀμυνταίου.

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 1ον Δημ. Σχολεῖον Παιανίας, Α΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 2) 1ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Κηφισίας, Β΄ Περιφ. Ἀθηνῶν.
- 3) 16ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Β΄ Περιφ. Ἀθηνῶν (2 λευκώματα).
- 4) 3ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Νέων Σφαγείων, Γ΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.
- 5) Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγίου Δημητρίου, Μπραχάμι, Δ΄ Περιφερείας Ἀθηνῶν.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Δημ. Σχολ. Ἀβρακόντε - Λασιθίου - Κρήτης.
- 2) Δημ. Σχολ. Ἀγριάς - Μαγνησίας.
- 3) Δημ. Σχολ. Κάτω Ἀμπέλια - Σιντικής.
- 4) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀποστόλων - Μετσόβου.
- 5) Δημ. Σχολ. Ἀρμενοχωρίου - Φλωρίνης.
- 6) Δημ. Σχολ. Βαρέος - Κεφαλληνίας.
- 7) Δημ. Σχολ. Βασιλικῶν - Λέσβου.
- 8) Δημ. Σχολ. Βραγγιανῶν - Ἀργιθέας.
- 9) Δημ. Σχολ. Δάρα - Πυλίας.
- 10) Δημ. Σχολ. Ζώλων - Κεφαλληνίας.
- 11) Δημ. Σχολ. «Κοραῖς» - Θεσσαλονίκης.
- 12) Δημ. Σχολ. Καρδακίων - Κεφαλληνίας.
- 13) Δημ. Σχολ. Καμαρίου - Τριφυλίας.
- 14) Δημ. Σχολ. Κάτω Κορακιάνας - Κερκύρας.
- 15) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Κων)τίνου - Ρεθύμνης.
- 16) Δημ. Σχολ. Λάνθι - Ἡλείας.
- 17) Δημ. Σχολ. Λαρόμνης - Λοκρίδος.
- 18) Δημ. Σχολ. Λαχίου - Βοιῶν - Λακωνίας.
- 19) Δημ. Σχολ. Κάτω Λαψίστης - Ζαγορίου.
- 20) Δημ. Σχολ. Μαργᾶ - Τήνου.
- 21) Δημ. Σχολ. Μεσοβουνίων - Κεφαλληνίας.
- 22) Δημ. Σχολ. Μηλίνης - Βόλου.
- 23) Δημ. Σχολ. Μοθιανῶν - Κισσάμου.
- 24) 1ον Δημ. Σχολ. Νεαπόλεως - Κρήτης.
- 25) 1ον Δημ. Σχολ. Νεστορίου - Καστοριάς.
- 26) Δημ. Σχολ. Νίτπου - Ἀποκορώνου.
- 27) Δημ. Σχολ. Ὀμορφοχωρίου - Λαρίσης (2 λευκώματα).
- 28) Δημ. Σχολ. Παλαιοχώρας - Σελίνου.
- 29) Δημ. Σχολ. Παληοθαροδασαίνης - Ἡλείας.
- 30) Δημ. Σχολ. Πινῶν - Μερ)λου - Κρήτης.
- 31) Δημ. Σχολ. Ποταμίας - Λαρίσης.
- 32) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Προκοπίου - Κερκύρας.
- 33) Δημ. Σχολ. Σχοινιάς - Μερ)λου - Κρήτης.
- 34) 2ον Πρωτ. Δημ. Σχολ. Παιδ. Ἀκαδ. Τριπόλεως.
- 35) Δημ. Σχολ. Φαρακλάτων - Κεφαλληνίας.
- 36) Δημ. Σχολ. Φουρφουρά - Ἀμαρίου - Κρήτης.
- 37) Δημ. Σχολ. Φτελίας - Δράμας.
- 38) 3ον Δημ. Σχολ. Χίου.

1) Τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον Ψυχικοῦ υἱοθέτησε τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρουτῶν Δωρίδος καὶ ἔστειλε καὶ δέμα με βιβλία σχολ. βιβλιοθήκης.

2) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Γαλατᾶ Τροιζηνίας υἱοθέτησε τὸ Δημ. Σχολεῖον Σιτασίων Ἰωαννίνων καὶ ἔστειλε καὶ δέμα με διάφορα εἶδη.

3) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κουπονίων Α'. περιφ. Ἀθηνῶν τὸ Δημ. Σχολεῖον Πηγῶν Ἀρτης καὶ ἔστειλε καὶ δέμα με σχολ. εἶδη.

♦ ♦ ♦

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Τὸ Ράλλειον πρότυπον Δημ. Σχολεῖον Παιδ. Ἀκαδημίας Πειραιῶς ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Τριστενίου Ζαγορίου Μετσόθου 14 δέματα με σχολ. εἶδη.

2) Τὸ βον Δημ. Σχολεῖον Α'. Περιφ. Πειραιῶς ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Γεροπλάτανου Ἰωαννίνων δέμα με γραφ. ὕλην καὶ σχολ. ὑλίκον.

3) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζαννεῖου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἐλατοχωρίου Ἰωαννίνων ξυλοκιβώτιον καὶ χαρτοκιβώτιον με σχολικά εἶδη καὶ γραφικὴν ὕλην.

♦ ♦ ♦

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ:

1) Ὅτι οἱ φωτογραφίες πού στέλλονται γιὰ δημοσίευσιν στὸ Περιοδικὸ μας πρέπει: α) νὰ δείχνουν ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας, β) νὰ εἶναι γυαλιστερές καὶ καθαρές, γ) με δσο τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα πρόσωπα.

2) Ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα ἡ ἐτοιμασία τοῦ Λευκώματος Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας γιὰ νὰ εἶναι ἔτοιμο ἐγκαίρως τὸ βραδύτερον (μέχρι τοῦ Πάσχα) γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στὶς περιοδεύουσες ἐκθέσεις, πού θὰ ὁργανωθοῦν ἐφέτος καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος πρὶν σταλοῦν στὸ ἐξωτερικόν.

3) Νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας συχνὰ (τουλάχιστον δύο φορές τὸ χρόνο) σύντομο περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύσωμε στὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεθῆ.

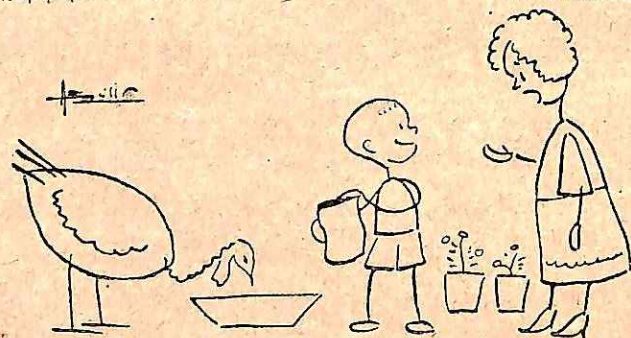

Ἀμερικανοὶ ἐρυθροσταυρίται ἐτοιμάζουν παγνίδια γιὰ Νοσοκομεῖα. American Juniors make toys for children in American Hospitals.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

Ὁκτωβρίου τοῦ 1940, ἡ ὁργὴ τῆς Μεγαλόχαρης θὰ ὑψώσῃ πελώριον τὸ κύμα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς κορυφὰς τῆς Πίνδου, τῆς Νεμέσκας, τῆς Τρεμπεσίνας, τῆς Κάμιας καὶ θὰ σαρώσῃ τὰ βαρβαρικά στίφη. Τῆς Μεγαλόχαρης ἡ ὁργὴ θὰ στεφανώσῃ τὰ ἑλληνικά δπλα εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Πανσλατισμοῦ, — καὶ σήμερον τὰ σκέπει εἰς τὴν μακρινὴν Κορέαν συμπολεμοῦντα μετὰ τὰ ἀδελφὰ Ἠνωμένα Ἔθνη ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Εὐγνώμων ἡ ψυχὴ μας διὰ τὴν περίωσιν τῆς περιωμύου «Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας», εὐελπὶς διὰ τὸ μέλλον, ἀναπέμπει πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν τὴν δέησιν τοῦ μεγάλου ἱεροκήρυκος τῆς Τουρκοκρατίας Ἠλία Μηνιάτη: «Ἀχ, Παρθένε, ἐνθυμήσου πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον παρὰ εἰς ἄλλον τόπον ἔλαμψε τὸ ζῶηρον φῶς τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἑστάθη τὸ πρῶτον ὅπου ἀνοίξε τὰς ἀγκάλας καὶ ἐδέχθη τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ. Τὸ πρῶτον ὅπου Σὲ ἐγνώρισε διὰ ἀληθινὴν μητέρα τοῦ Θεανθρώπου Λόγου. Τὸ πρῶτον ὅπου ἀντεστάθη τῶν τυράννων, ὅπου με μυρία βάσανα ἐγύρευαν νὰ ξεριτυράνω, ὅπου με καρδίας τῶν πιστῶν τὸ σεβάσιμόν σου ὄνομα. Τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τοὺς διδασκάλους, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐφώτισαν τὰς ἡμαυρωμένας καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Ἐτοῦτο τοὺς ποιμένας, ὅπου μετὰ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον ἐξώρισαν τοὺς αἰμοδόρους λύκους ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ποιμνίου. Ἐτοῦτο τοὺς γεωργούς ὅπου μετὰ τὸ ἄροτρον τοῦ Σταυροῦ καὶ μετὰ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου ἐγεώργησαν τὰς καρδίας καὶ, σπέρνοντας τὸν Εὐαγγελικὸν σπῆρον, ἔθρυσαν τὰς ψυχὰς διὰ τὴν οὐράνιον ἀποθήκην. Ἐτοῦτο τοὺς μάρτυρας ὅπου μετὰ τὸ ἴδιον αἷμα τῶν ἔβωσαν τὴν πορφύραν τῆς Ἐκκλησίας». Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

—Τί κάνεις, καλὲ Μπούμπη; Κιμᾶ καὶ κάστανα ταΐζεις τὸ γάλο;!
—Ναί, μαμά μου, γιατί μ' ἀρέσει παραγεμιστός.
(Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ).

Καναδοὶ ἐρυθροσταυρίται προσφέρουν δύο καναρινία εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ε.Σ.Ν. τῆς πόλεως τῶν. Ὁ μικρὸς πού δέχεται τὸ κλουβὶ εἶναι καὶ αὐτὸς Ἐρυθροσταυρίτης.
Canadian Juniors brought two yellow singing canaries to the children in the Junior Red Cross Hospital. The small patient who received the gift is a J. R. C. member.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Νὰ τοποθετηθοῦν οἱ ἀριθμοὶ 3, 7, 9, 5, με τρόπο σὺ παραπάνω τετράγωνο ὥστε ὀριζοντίως, καθῆτως καὶ διαγωνίως νὰ δίδουν ἄθροισμα 24.
ΠΑΝΑΓ. Α. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. ΣΤ' Τάξ. Δημ. Σχ. Τρυπῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) Δ * Σ
- 2) Δ * * Σ
- 3) Δ * * * Σ
- 4) Δ * * * * Σ
- 5) Δ * * * * * Σ
- 6) Δ * * * * * Σ
- 7) Δ * * * * * Σ
- 8) Δ * * * * * Σ
- 9) Δ * * * * * Σ
- 10) Δ * * * * * Σ
- 11) Δ * * * * * Σ

1) Ἀριθμητικὸν ἐπίρρημα. 2) Δένδρον. 3) Νήσος τοῦ Αἰγαίου. 4) Ὁνομαστός στὰ παραμύθια. 5) Πατὴρ τοῦ Κύρου. 6) Ὁ πρῶτος ἀεροπόρος. 7) Περιποιεῖται τὸ δάσος. 8) Ρήτωρ τῆς ἀρχαιότητος. 9) Ἀποτελεῖται ἀπὸ δώδεκα νήσους. 10) Εὐδίκτης ἱατροῦ. 11) Γράφει στὴ μηχανή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς Τάξ. Ε'

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Εἶμαι πόλις τῆς Ἑλλάδος
κι αἱ τὸ αὖ τὸ κάνης ἰ
φυτὸ ἀρκετὰ γνωστὸ σου
θὰ φανῇ εἰς τὴ στιγμῇ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΥΣΤΑΜΑΝΩΛΑΚΗΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Ἡρακλείου Κρήτης

ΤΡΙΓΩΝΟ

- Ὁριζοντίως καὶ καθῆτως:
- 1) Ἑλλήν ποιητής.
 - 2) Φρούτο τῶν τροπικῶν χωρῶν.
 - 3) Μέρος τοῦ ἐργαλείου.
 - 4) Πληθίς.
 - 5) Κτητικὴ ἀντωνυμία.
 - 6) Συγκαταβατικόν.
 - 7) Σύμφωνον.

ΜΙΧ. ΠΑΛΜΗΣ

Μαθητὴς Νυκτ. Γυμνασίου Πειραιῶς

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) * * * * *
- 2) * * * * *
- 3) * * * * *
- 4) * * * * *
- 5) * * * * *
- 6) * * * * *

1) Ἐθνικὸς εὐεργέτης. 2) Πόλις τῆς Θεσσαλίας. 3) Γυναικεῖο ὄνομα. 4) Κίνησις. 5) Σύνδεσμος. 6) Σύμφωνον.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

- 1) 1 2 3 4 5 6 7 8 1 9
- 2) 1 2 3 4 5 6 7
- 3) 7 4 7 2 6 7
- 4) 8 1 9 4 1 9
- 5) 9 7 4 1 9
- 6) 1 2 4 1 9
- 7) 8 7 2 7 4 7 6

1) Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς. 2) Ἀρχαία πόλις. 3) Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος. 4) Στόλισμα. 5) Νήσος τοῦ Αἰγαίου. 6) Πολεμικὸ ὄπλο. 7) Πελοποννησιακὴ πόλις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΧΟΣ

Μαθ. Γ' Τάξ. Γυμνασίου Πρεβέζης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

—Μίμη, Λάκη, θὰ πάμε νὰ πάρωμε;
—Τί;
—Δὲν τ' ἀκούσατε; Μόλις σὰς τὸ εἶπα.

ΡΟΜΒΟΣ

- 1) *
- 2) * * *
- 3) * * * *
- 4) * * * *
- 5) *

1) Σύμφωνον. 2) Κτύπος ὥρολογίου. 3) Στρατηγὸς τῆς ἀρχαίας Ἀθῆνας. 4) Νήσος. 5) Σύμφωνον.

ΜΑΓΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

—Ντίνο, Νανά, θὰ πάμε;
—Ποῦ;
—Οὐφ, τώρα σὰς τὸ εἶπα. Ἀμέσως ξεχνάτε;

ΧΡΥΣΑΦΟΥΛΑ Ε. ΧΑΝΤΖΗ
Ἰδιωτ. Γυμνάσιον Ἰτέας, Τάξις Ε'

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι νήσος τοῦ Αἰγαίου,
μ' ἂν τὸ δεύτερο γράμμα ἀφαιρέσης,
θερρὰ τῆς θάλασσας θ' ἀποτελέσης.

ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Γυμνάσιον Βάλτης

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Εἶμαι νήσος τοῦ Αἰγαίου,
μὰ ὅταν με περιοχὴ ἐνωθῶ
σχηματίζῃ ἄλλη νήσος στὸ λεπτόν.
ΑΛΕΞ. Α. ΓΟΥΝΑΡΗΣ
Γυμνάσιον Νικαίας, Τάξις Δ'

ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Δάσκαλος: Γιατί Κώστα ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὀνομάσθηκε πρωτόκλητος;

Κώστας: Γιατί τὸ ὄνομά του κληγεί εἰς αὐτὸς κύριε!

Κ. ΦΟΡΝΑΡΟΣ

Ε'. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΤΡΙΓΩΝΟ

- 1) * * * *
- 2) * * * *
- 3) * * *
- 4) * *
- 5) *

1) Νησί Δωδεκανήσου. 2) Δρόμος. 3) Παραπόταμος Δουνάβεως. 4) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία. 5) Σύμφωνον. Καὶ καθῆτως τὰ ἴδια.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ — Σ
- 2) Κ — — Σ
- 3) Κ — — — Σ
- 4) Κ — — — — Σ
- 5) Κ — — — — — Σ

1) Νησί Δωδεκανήσου. 2) Κάτοικος Μεγαλονήσου. 3) Νησί τοῦ Αἰγαίου. 4) Μεγαλόνησος. 5) Κράτος Ἀμερικῆς.

ΕΥΓ. ΜΑΓΚΑΡΑΚΗ
ΙΑ' Γυμνάσιον

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μαμά: Κοιμήσου τώρα, Τοτό. Ἐγὼ θὰ πάω νὰ καθαρίσω τίς πατάτες καὶ ἔσένα θὰ σὲ φυλάξῃ ὁ ἄγγελος.

Τοτός: Δὲν με φυλάς ἐσὺ μαμά, καὶ νὰ καθαρίσῃ ὁ ἄγγελος τίς πατάτες;

ΣΑΜΟΥΗΛ Σ. ΜΙΖΑΝ
Μαθητὴς Γυμνασίου Ἀρτης

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσης ἀνθίζω
(καὶ μυρίζω,
μ' ἂν με διπλασιάσης ἀφρίζω, κυματίζω.)

Τί εἶναι;

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Ὁ Καθηγητὴς λέει πρὸς τὸν μαθητήν:
—Γιατί, Λάκη, δὲν ἔγραψες καλὰ στοὺς διαγωνισμούς;
—Διότι ἤμουν μόνος μου στὸ θρανίον, κύριε.

Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Λιδωρικίον

ΣΑΝ ΕΥΡΑΦΗ!

Δύο φίλοι, ἓνας Ἕλληνας καὶ ἓνας Ἀγγλος, ἐπῆγαν νὰ φάνε στὸ ξενοδοχεῖο. Τὸ μαχαίρι ὅμως δὲν ἔκοβε καὶ ὁ Ἕλληνας εἶπε στὸ γκαρσόνι νὰ τοὺς φέρῃ ἓνα πού νὰ κόβῃ. Ὅταν τὸ πῆγε, τὸν ρωτᾷ ὁ Ἕλληνας ἂν κόβῃ καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπαντᾷ: «σὰν ξυράφι»!

Ὁ Ἀγγλος ἔμεινε ἐκπληκτός καὶ ρώτησε τὸν Ἕλληνα τί θὰ πῇ «σὰν ξυράφι». Καὶ ὁ Ἕλληνας τοῦ λέγει: «πολύ καλά».

Ὅταν μίαν ἄλλη μέρα συνηντήθηκαν ρώτησε ὁ Ἕλληνας τὸν φίλο του πῶς τὰ πέρασε στὴν ἐξοχὴ καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπαντᾷ: «σὰν ξυράφι».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ε. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Γυμν. Θηλέων Κορίνθου, Τάξις Γ'

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

1) "Όρος της Γραφής. 2) "Όρο-
σειρά της Μ. "Ασίας. 3) "Όνομα γυ-
ναικείο. 4) Βασιλεύς.
Και καθέτως τὰ ἴδια.

ΣΚΑΛΑ

1) — — —
2) — — — —
3) — — — — —
4) — — — — — —
5) — — — — — — —
6) — — — — — — — —
7) — — — — — — — — —

1) Κτητ. ἀντων. β' προσ. 2) Θε-
ρινό φρούτο. 3) Νήσος τῶν Κυκλά-
δων. 4) "Όνομα τοῦ Παύλου πρὶν γί-
νῃ Χριστιανός. 5) "Ο Χριστὸς εἶναι
δ... τοῦ κόσμου. 6) Εἰς αὐτὴν ἔγινε
ναυμαχία (αἰτ. ἐνικ.). 7) Νήσος τοῦ
Αἰγαίου μετ' ἡφαίστειον.

ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Μαθητὴς ΣΤ' Τάξ. Γυμν. Βραχатиῶν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

— Μίμη, Λάκη, σὰς ἄρεσαν αὐτὰ
ποῦ σὰς ἔφερα;
— Ποιά, μαμά;
— Μὰ σὰς τὸ εἶπα.

**

"Ο καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν διδά-
σκει περὶ ὀξυγόνου:

— Τὸ ὀξυγόνον τοῦ ἀέρος, λέει, εἶ-
ναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀν-
θρώπων καὶ τῶν ζώων. Ἀνακαλύ-
φθηκε τὸ 1770.

— Συγγνώμην, κύριε καθηγητά,
διακόπτει ἕνας μαθητὴς, πὼς λοιπὸν
ἀνέπνεαν ὡς τότε οἱ ἄνθρωποι καὶ
τὰ ζῶα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Τάξις ΣΤ' Δ' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποιά γλῶσσα ἔχει τὰ περισσό-
τερα γράμματα;

2) Ποιοὶ ἐφεύρον τὴν ραπτομηχα-
νὴν;

3) Ποιὸς κατεσκεύασε τὸ ἀλεξι-
κέραυνον;

Α' Γυμν. Ἀρρ. Θεσσαλονίκης
ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΙΔΗΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὴν κραυγὴν πουλιοῦ ἀν πάρης
καὶ κολλήσης καὶ μιά νότα,
σὴ στιγμὴ ὕγρὸ θά κάνης
ποῦ ζαλίζει πρῶτα - πρῶτα.

ΓΙΑΝΝΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Μαθ. Α' Δημ. Σχ. Γ' Περ. Ἀθηνῶν

**

"Ο Καθηγ.: "Ο Πλάτων, παι-
διά, ἔδωσε στὴν ἀνθρωπότητα τὰ
πρῶτα φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ γυρίζοντας πρὸς ἕνα μαθητὴ:
— Γιὰ λέγε ἐσὺ τί ἦταν ὁ Πλάτων;
— Ηλεκτρολόγος, κ. Καθηγητά.

ΕΜΙΣΤ. Γ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς, Τάξις Ε'

ΧΙΟΥΜΟΡ

Φοιτητὴς ἀπορριφθεὶς κατὰ τὰς ἐ-
ξετάσεις, ἔγραψε στὸν πατέρα του:
— Ἀγαπητέ πάτερ,
"Εδῶσα χθὲς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
Τόσον νῦχαριστήθησαν οἱ καθηγη-
ταί, ὥστε μετ' ἐπὶ παρακάλουσαν νὰ τὰς
ἐπαναλάβω μετὰ ἑξ μηνῶν.

ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΝ

Στὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς:
Δύο σωφὲρ ξεκινοῦν ἀπὸ δύο ἀντί-
θετα σημεῖα, μετ' ἐπὶ ταχύτητα,
ποῦ θὰ συναντηθοῦν;

— Στὸ νοσοκομεῖον!

ΝΙΚΟΣ ΔΕΜΕΡΖΙΔΑΚΗΣ
Ἰδιωτ. Ἐκπαιδευτ. Νέου Φαλήρου

Νὰ τοποθετηθοῦν στὸ παρακάτω
τετράγωνον οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὸ: 3, 4,
5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15,
16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24,
25, 26, 27, κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε
τὸ ἄθροισμά τους, ὀριζόντια, κάθετα
καὶ διαγώνια, νὰ εἶναι 75.

ΑΙΚΑΤ. ΚΑΡΑΒΕΛΛΑ
Γυμν. Θηλέων Κορίνθου, Τάξις Ε'

ΕΞΥΠΝΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

"Ο Μανώλης: "Ο μπαμπὰς, Βαγγε-
λάκη, ἔφερε μισὸ ἀρνί.

"Ο Βαγγελάκης: Ζωντανό, Μα-
νώλη;

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Γιὰ ν ν η ς: ("Ερχεται στενοχω-
ρημένος ἀπὸ τὸ σχολεῖο). Μαμά, σὲ
παρακαλῶ, μπορεῖτε νὰ βάλετε τὴν
ὕπογραφή σας μετ' ἐπὶ κλειστὰ τὰ μάτια;

Μάνα: Καὶ γιατί ρωτᾷς, παιδί
μου;

Γιὰ ν ν η ς: Γιὰ νά... μοῦ ὑπογρά-
ψης τὸν ἔλεγχό μου...

ΗΛΙΑΣ Η. ΚΟΥΣΗΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς, Τάξ. Γ'

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

— "Ο μπαμπὰς τοῦ Νίκου ἔχασε
κάτι.

— Τί ἔχασε;

— Σὰς τὸ εἶπα.

— Ποῖο φρούτο ἀναστενάζει γιὰ τὸ
λάδι;

Προσέχετε, σὰς τὸ εἶπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΘ. ΔΕΦΙΓΓΟΣ
Μαθητὴς Γυμν. Ἐρυθρῶν Ε' Τάξεως

Δάσκαλος: "Ωστε τί ἔγινε ὁ
Ἀλέξανδρος μετὰ τὸν θάνατο τοῦ
Φιλίππου;

Μαθητὴς: "Ορφανός, κύριε!..

Ι. ΜΑΓΙΑΤΗΣ

Ζ' Τάξις Γυμνασίου Σαλαμίνος

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

— Νίκο, τί τὸ ἔκανες τὸ σφουγγά-
ρι ποῦ σοῦ ἔδωσα νὰ ἀγοράσης;
— Δὲν ἀγόρασα, μαμά, γιατί δὲν
ἦταν κανένα γερό. "Όλα ἦσαν τρύ-
πια!

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ε' Τάξις Β' Γυμν. Θεσσαλονίκης

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ

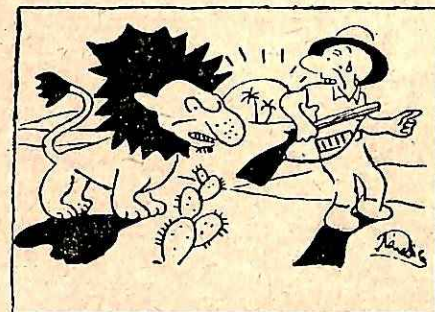
"Ο μικρὸς Φώτης ἄρχισε ἕναν πολ-
λαπλασιασμό. Ξαφνικὰ ἔπεσε καὶ
χτύπησε ἡ μικρὴ τοῦ ἀδελφῆ καὶ ἔ-
τρεξε νὰ φωνάξῃ τὸν γιαντρί. Γυρίζον-
τας ὁμῶς δὲν μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ
τὸν πολλαπλασιασμό γιατί ἦταν ἀ-
ναστατωμένος. Μπορεῖτε νὰ τὸν βοη-
θήσετε; Γράψτε τὸ σωστὸν ἀριθμὸ
στὴ θέσι τοῦ κάθε ἀστρου.

* * 7
3 * *

* 0 * 3
* 1 *
* 5 *

* 7 * * 3

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΣΒΑΝΗΣ
Δ' Τάξ. Α' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

Τὸ λιοντάρι: "Ωστε ξεκίνη-
σες γιὰ κυνήγι;

"Ο κυνηγός: "Οχι... ὄχι πη-
γαίνω γιὰ... ψάρεμα.

Α. ΛΙΒΑΣ, Γυμν. Κιλκίς

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Πυρᾶς - παπᾶς.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

1) Μαραθῶν. 2) Ἐλαφονήσι. 3) Νησί Κα-
λαμών.

ΠΥΡΑΜΙΣ

1) Α, 2) ΑΝ, 3) ΑΝΑ, 4) ΑΝΝΑ, 5)
ΑΝΝΑΣ.

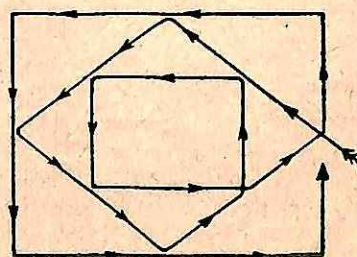
ΣΚΑΛΑ

1) ΠΩΣ, 2) ΠΟΥΣ, 3) ΠΑΡΙΣ, 4) ΠΙΝ-
ΔΟΣ, 5) ΠΑΛΑΜΑΣ, 6) ΠΙΝΔΑΡΟΣ, 7)
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, 8) ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Ἡ ἀράχνη, 2) Ἡ ρόδα, 3) Τὸ παγῶνι.

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ

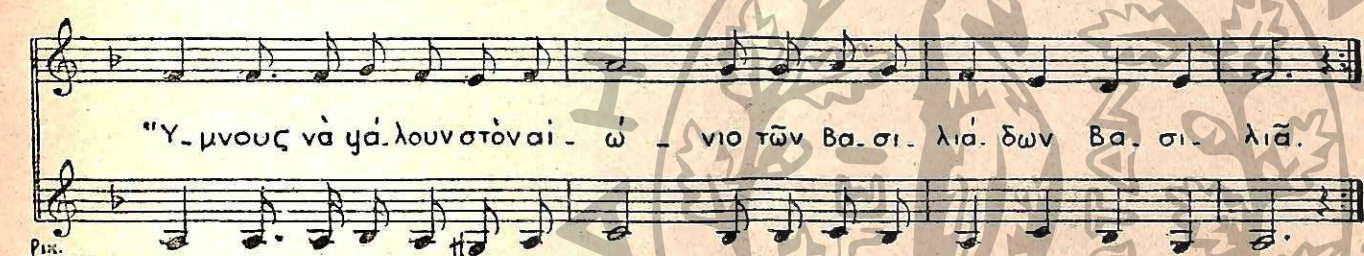
ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Στίχοι

ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ριθ.
ΦΡΕΤΙΑΣ

III II Σ III

Α. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ

Χριστουγεννιάτικη νυχτιά,
ποῦ τὰ οὐράνια ἀνοίγουν,
κι ἄγγελοι ἀστραποφτέρουγοι
μετ' οὓς ποιμένες σμίγουν

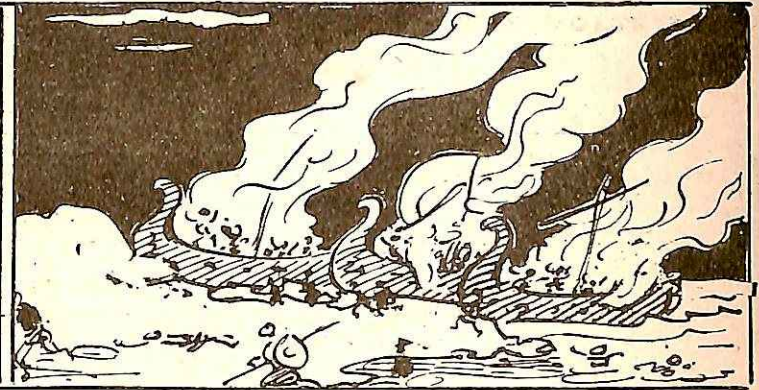
Χριστουγεννιάτικη νυχτιά
θεῖα νάματα γεμάτη,
ποῦ τὰ κοιτάζει ἐκστατικά
κι ὁλόχαρο τὸ μάτι.

"Απερηφάνευτ' ἡ καρδιά
κι ὁ θῶα νᾶναι φτάνει,
ἀγνοῦν κρινάκ' ἡ χάρι σου
τὴ σκέψι μου ἀς μοῦ κάνη!

ΣΗΜ. — Ἀπὸ ἑλλειψι χώρου πολλὴ συνεργασία καὶ ἄλλη ὕλη θὰ δημοσιευθῇ στὰ προσεχῆ τεύχη.

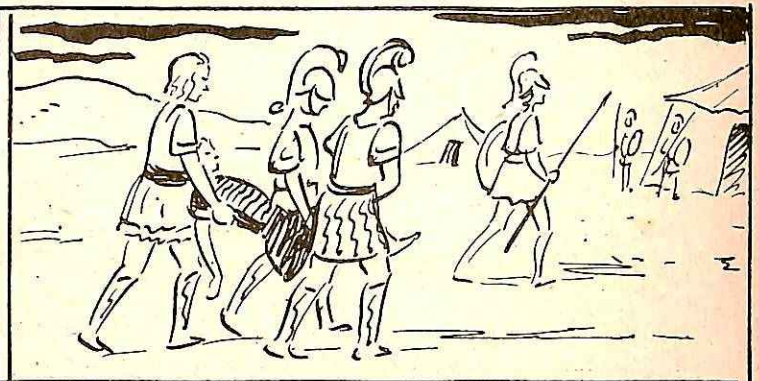
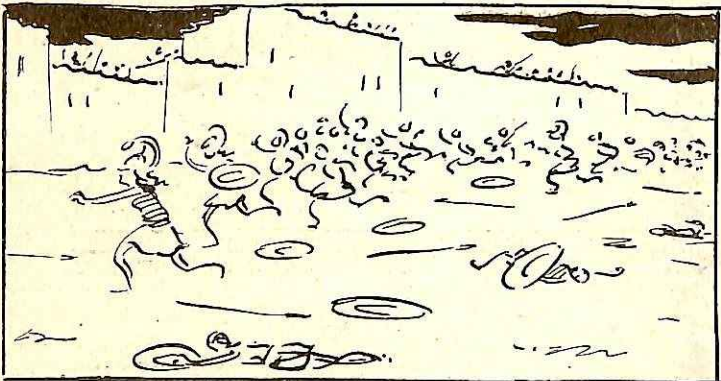
Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

Σύντομη εικονογραφημένη αφήγησης υπό ΑΝ. ΒΩ.

Πολύ πυκνά ήταν τὰ ἀτυχήματα, πού πάθαιναν τώρα οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Τρώων. Μὰ σὰ νὰ μὴν ἔφταναν αὐτά, τοὺς ἦρθε ξάφνου καὶ τὸ μεγαλύτερο. Ὁ ἀτρόμητος Ἀχιλλεύς, τὸ πρῶτο παλληκάρι τους, ἦρθε σὲ λόγια μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἐκστρατείας Ἀγαμέμνονα, καὶ μέσ' στὸ πείσμα του ἐδήλωσε πῶς δὲ θὰ πολεμήσῃ πιά.

Αὐτὸ τὸ ἐπληροφορήθηκαν ἀμέσως οἱ Τρῶες. Καὶ ὠπλισμένοι μὲ νέο θάρρος ὁρμοῦν ἓνα πρῶτ' ἀπὸ τῶν πολιορκητῶν, τοὺς κυνηγοῦν καὶ τοὺς καὶν καὶ μερικά καράβια. Βλέποντας τὴν καταστροφή αὐτὴν ὁ Πάτροκλος, τρέχει εὐθύς στὴ σκηνὴ τοῦ φίλου του Ἀχιλλέως καὶ τὸν παρακαλεῖ ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὸ θυμὸ καὶ νὰ πολεμήσῃ.

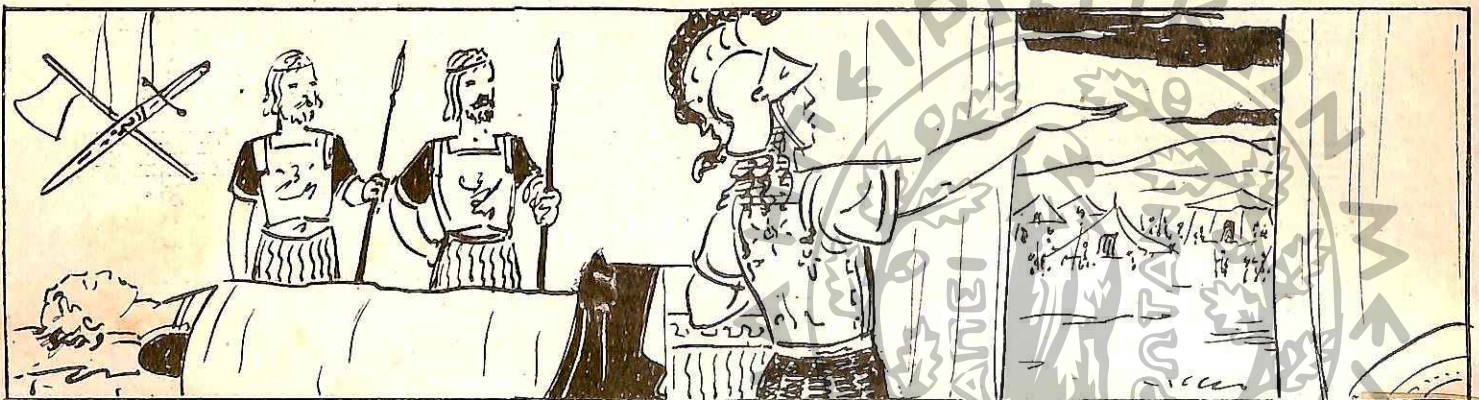

— Ἐὰν δὲν πᾶς ἐσύ, τοῦ λέει, δός μου τ' ἄρματα καὶ τοὺς ἄντρες σου καὶ πάω γῶ.

Κ' ἔτσι κ' ἔγινε. Σὰν κεραυνὸς ἔπεσε ὁ Πάτροκλος στὸ ἐχθρικό στρατόπεδο, κ' οἱ Τρῶες πανικόβλητοι ἐκλείστηκαν στὰ τείχη τους. Μὰ τότε βγαίνει ὁ Ἔκτωρ, ὁρμᾶ πάνω στὸν Πάτροκλο κ' ὕστερα ἀπὸ μιά γιγάντια μονομαχία τὸν σκοτώνει.

Οἱ στρατιῶτες τοῦ Πατρόκλου πάλαιψαν ἄγρια γιὰ νὰ πάρουν τὸ πτώμα του, μὰ τέλος τὸ κατάρσωσαν. Τὸ πήραν καὶ τὸ πήγαν ἴσια στὸν Ἀχιλλέα.

Πάτροκλος καὶ Ἀχιλλεύς ἦταν ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ ἐπιστήθιοι φίλοι. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σκηνή, πού ἀκολούθησε ἦταν τραγική. Οὔτε μωρὸ παιδί νάταν ὁ Ἀχιλλεύς δὲ θὰ ἔκλαιγε

Μιὰν ὥρα ἔμεινε πεσμένος πάνω στὸ πτώμα τοῦ ἀδελφικοῦ του φίλου ὁ ἄφοβος ἐκεῖνος γίγας, καὶ τὸ ἔβρεχε μὲ τὰ θερμὰ του δάκρυα καὶ βογγούσε καὶ χτυπιόταν, χωρὶς πορηγοριὰ νὰ βρίσκῃ. Κι ἅμα τὰ μάτια του στέρεψαν καὶ δὲν εἶχε ἄλλο δάκρυ πιά νὰ χύσῃ, ὠρθώθηκε σὰν τὸ θεοῖο καὶ βρυχήθηκε:

— Ἀλλοῖμόν' σου, Ἐκτορα, ποῦτυχε νὰ σκοτώσῃς τὸ φίλο μου τὸν ἀκριβό. Δὲ θάβγαينا στὸν πόλεμο, μὰ τώρα γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὸ χέρι, πού τὸν χτύπησε, θὰ βγῶ. Κι ὁρκίζομαι σ' ὅλους τοὺς θεοὺς νὰ μὴ γυρίσω πίσω, ἂν δὲ σοῦ πάρω τὴ ζωή, ὅπως τὴν πήρες ἐκεῖνοῦ ἐσύ μὲ τὸ σπαθὶ σου.
(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο,